

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Temmuz 2004, Yıl 8 Sayı: 124 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

HALKIN BEKLENTİSİ NE?

BARIŞ KOALİSYONU MU?

CTP-DENKTAŞ-ANKARA

KOALİSYONU MU?

 4 yıldır halkımıza "birlik, mücadele, dayanışma" çağrıları yapan CTP, bu gün kiminle, birlik, mücadele, dayanışmaya gidiyor?

 14 Aralık seçimleri, 24 Nisan referandumu, kimin hükümet, kimin başbakan olacağının seçimi değildi?

 Bu süreç, "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" ve "Çözüme Gideceğiz" diyenlerin süreciydi. Bu gün Talat bu sürecin neresindedir?

 Yaşanan teslimiyetçi tavırlar halkımızı, Denktaş ve UBP'nin tarihsel "günahkarlıklarını" unutturacak noktalara getirmiştir. Kimsenin buna hakkı yoktur.

Güney'de çalışan işçiler sigorta ve sağlık sorunları hakkında NE DİYOR?!

Sayfa 5'te

Aklanma

CTP-DP ve BDH arasında yaklaşık iki aydır devam eden yeni hükümet kurma arayışları tam bir fiyasko ile sonuçlandı.

Sayfa 6'da

Başyazı

HÜKÜMET KRİZİ Mİ?
BARIŞ CEPHESİNİN KRİZİ Mİ?

14 Aralık seçimleri sonrası konjektürün zorlaması sonucu DP ile hükümet kurmak zorunda kaldık" diyen bir CTP ile 24 Nisan referandumuna geldik. DP'nin gerideki lideri baba Denktaş'ın "hayır" kampanyasına rağmen, DP'nin ağır toplarının "hayır" kampanyasına rağmen halkımız 24 Nisan'da %65 ile "evet"i başardı.

Devamı Sayfa 2'de

SOSYALİST GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN ORTASINDADIR

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'de

Gancelli

Evren Maner

Sayfa 4'de

İşçiden Mektub

Sayfa 5'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkim

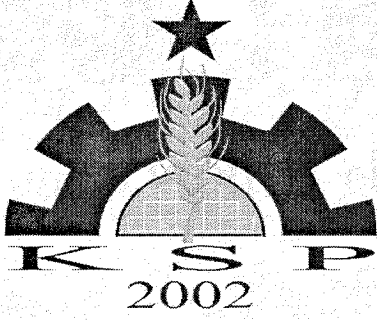
Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Halkımıza Sesleniyoruz

Dünya halklarını baskı, zulüm ve sömürü altında tutan emperyalist güçlerin askeri saldırı-gan yüzü olan NATO'nun, İstanbul'da gerçekleştireceği zirveyi protesto etmek her yurtseverin görevidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, NATO'nun gerçek yüzünü gören halkımızı bu zirveye tepki koymaya çağırır. Bizler, gerek Kıbrıs'ta yaşadığımız savaş, kan, gözyaşı ve göçleri yaşatan emperyalist saldırganlığa,

gerekse Ortadoğu ve dünyanın birçok bölgesinde yaşanan işgallere karşı halkların birleşik cephesini savunuyoruz.

Bu emperyalist, sömürgeci saldırıların önemli bir aracı olan üslerin adamızdan derhal defolup girmesini talep etmekteyiz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, mücadelesini ve düşüncelerini halkımızla paylaşmak için aşağıdaki bildiriye halkımıza dağıtma kararı almıştır. Tüm basınımızla, kamuoyumuzla paylaşırız.

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Kazım Öngen

NATO VAHŞETTİR!

- ♣ Bu görüntüler, fantastik bir savaş filminden alınmadı!
- ♣ Bu görüntüler, Irak'ta yaşananların ta kendisi!
- ♣ Bu görüntüler, emperyalizmin ve NATO'nun gerçek yüzü!
- ♣ İnsanların, sevdiklerimizin, bir avuç zenginin çıkarları için öldürülmelerini, sakat bırakmalarını, açlıktan kıvrınmalarını önlemek, NATO'ya ve emperyalizme karşı çıkmaktan geçer!
- ♣ Yurtsever Kıbrıs halkı, dünyanın dört bir yanından yükselen seslere sesinizi katınız!
- ♣ Emperyalizme ve NATO'ya karşı güçlerinizi birleştiriniz!
- ♣ Haksız savaşlara, kirli çıkarlara, dünyamızı yaşanamaz hale getiren emperyalizme "DUR!" deyiniz!
- ♣ Kıbrıs halkının yıllardan beri çektiği acılar, katliamlar, savaşlar, yine NATO'nun eseridir.
- ♣ Adamızı bölen, kardeş Rum ve Türk halkını birbirine kırdıran, bundan çıkarlar elde eden, yine NATO'nun, emperyalizmin kendisidir.
- ♣ Gerçekten bağımsız, mutlu bir Kıbrıs'a ve dünyaya ulaşmak, emperyalizme karşı birleşik bir cephe oluşturmaktan geçer!
- ♣ NATO ve emperyalizm öldürür!
- ♣ Kahrolsun emperyalizm!, Kahrolsun NATO!
- ♣ Yaşasın bağımsızlık ve sosyalizm!

EMPERYALİZME DUR DE!!!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

Başyazı

HÜKÜMET KRİZİ Mİ? BARIŞ CEPHESİNİN KRİZİ Mİ?

14 Aralık seçimleri sonrası konjektürün zorlaması sonucu DP ile hükümet kurmak zorunda kaldık" diyen bir CTP ile 24 Nisan referandumuna geldik. DP'nin gerideki lideri baba Denktaş'ın "hayır" kampanyasına rağmen, DP'nin ağır toplarının "hayır" kampanyasına rağmen halkımız 24 Nisan'da %65 ile "evet"i başardı. Yaklaşık 4 yıllık halk mücadelesinin somut kazanımı olarak bu %65'lik başarı ortaya çıktı. Bu 4 yıldaki en önemli talep "kendi kendimizi yönetme" talebiydi. Oysa 24 nisan sonrası bilinen bir el devreye girerek halkın bu talebini gündemin dışına atmayı başardı.

CTP kurmayları ve Talat, Rum Yönetimi'ne saldırarak Kuzey'de varolan halk muhalefeti tatmin edeceğini sandı.

Sivil toplum ve BMBP gibi güçler pasifize edildi. Halkın gündemine sahte umutlar taşındı. "Dünyadan şu yardım geliyor, ABD artık Denktaş'ı değil Talat'ı lider tanıyor" v.s. Fakat geçen bu süre içinde bunların palavra olduğu ve halkın mücadelesinin bir çırpıda "koltuk uğruna" çöpe atıldığı ortaya çıktı.

DP ve CTP den ayrılan milletvekilleri hükümetin azınlığa düşmesine yol açtı. Bu durumda yeni koalisyon arayışları süreci başladı. BDH'yı da alarak bir yeni hükümet modeli planlandı. Bu proje de suya düştü. Halkımız "Denktaşlarla koalisyon olmaz" diyen Akıncı'nın Denktaşlarla koalisyonuna girme pazarlıklarını hiç de sempatiyle karşılamadığı ortadadır. Çözüm yanlılarının birlikteliğini "küçük olsun, benim olsun" diyerek bozan Akıncı'nın bu gün çözüm için "samimi" görünmesini kimse samimi bulmamaktadır.

Halkımızın her zamankinden fazla, birliğe, mücadeleye ihtiyaç duyduğu ortada iken, Talat'ın Denktaşlarla, Akıncı'nın Denktaşlarla koalisyon arayışı tam bir aymazlık olmuştur.

Kıbrıs Sorunu bilinmezlikleri yaşarken, Rum burjuvazisi hedeflediklerini aşama aşama gerçekleştiren, süreci "Kıbrıs Cumhuriyeti'nin şemsiyesi altına sokma mücadelesini ilerletirken, Talat da süreci Ankara'nın eline vermiştir. Ankara, mevcut durumu gelecekte kendi lehine nasıl kullanacağını hesaplarını yaparken, Talat hangi hesapları yapıyor? Halkın 4 yıldır haykırdıklarını mı? İnanmak mümkün değil. Kaldı ki kendisi de itiraf ediyor. "Yeni Kıbrıs Türk devleti anayasası hayaldir, yeni kapıların açılması v.s. askerin engeliyle karşılaşmıştır" v.s. Bombalı arabalar sokaklarda bulunur, Talat'a bizzat bomba konur. Ve sayın Talat bunların üzerine gideceğine, halkın kendi kendini yönetme talebini savunacağına, "maalesef durum bu" yollu tavırlar içindedir. Bu yaklaşımın UBP'den ne farkı vardır.

Onbinlerin talebini ve kararlılığını kıran siyasetçiler ve onların sivil toplum örgütleri içindeki "maşaları" bu halka hesap vereceklerdir. BMBP'nin yeniden yükselecek örgütlü mücadelesi tek kurtuluş. Halkın başarısı için "anti-emperyalist birleşik bir cephenin kurulması" kaçınılmazdır.

Talat'ın ve takımının "erken seçim yaparız ha" yollu tehditleri kimedir? Seçimi yapsanız ve tek başınıza çoğunluk sağlasanız ne yazar sayın Talat. Halkın taleplerinin peşinde gitmedikten sonra. Ne yazar sayın Talat, Ankara'nın peşinden gittikten sonra.

Tüm yurtseverlere sesleniyoruz. Ne Rum Burjuvazisi'nin istek ve beklentileri, ne de TC Burjuvazisi'nin kendi çıkarları. Esas olan bağımsız birleşik bir ülke için, ortak mücadeledir. Yılgınlık yok. Haydi mücadeleye.

Neler oluyor neler?

HERKES CTP-BG DÜŞMANI

Bizim Ferdi az değil hani! Bir CTP-BG düşmanlığı kategorisi oluşturup herkesi onun içine koyuverdi. Oldu bitti!

Doğru bir sınıflama yapmak için ele alınan şeylerin iyi bilinmesi lazım. Biyoloji, çeşitli türleri belirli kategoriye -sınıfla- koyup da sonra rezili rüsvası çıkartılan çok bilim adamı tanır. Siyaset bu konuda çok daha acımasızdır a benim Ferdi'm! AK Parti'nin elektrik ampulünün verdiği ışık altında yazıp çizmekten vazgeç artık!

Tüm ülkelerde olduğu gibi, Kıbrıs siyasetinde de sınıflama yapıldığında, ele alınan siyasetlerin sınıfsal duruşu ele alınmalıdır. Onların siyasetleri ele alınmalıdır. Eğer bunu yapmak zahmetine katlansaydın Kıbrıs'ta siyasi düşmanlıkları ilk başta iki temel sınıfa, kategoriye koyardın.

Bunlardan birincisi KSP'nin ortaya koyduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetidir. Kıbrıs sorununun ancak ve ancak bu çerçevede çözüleceğini ortaya koyan siyaset! Bu bir kategoridir. Ve dönüp bakardın. Bu siyasete gerçek düşmanlık güderken anti-emperyalist laflar edenler bu siyasetin parçası olabilir mi? Bu kategoriye girebilir mi? Memeli mi, balık mı, kuş mu? Maalesef Kıbrıs'ta bu siyaseti savunan bir tek parti vardır: KSP. Tüm diğerleri bu kategoriye uyan laflar ettiklerinde bile gerçek özleri, gerçek sınıflamaları şu veya bu şekilde sırtır. Onların gerçek siyasi tavırları ortaya konduğunda, hem teori hem de pratikleri ele alındığında, onların bu kategorinin parçası olmadıkları hemen görülür. İyi ama onları hangi kategoriye koymalı? Onlar hangi sınıftandırlar?

İkinci temel kategoriye ise, Kıbrıs sorununun burjuva-emperyalist çerçevede, burjuva emperyalist dünya düzeni çerçevesinde, şu veya bu şekilde çözüleceğini ilan eden kesim girer. KSP dışındaki CTP-BG düşmanlarının tümü, bu arada CTP-BG de işte bu kategorinin bir parçasıdır. Siyasi sınıflandırmada aynı sınıflamanın bir parçası, bu kategorinin bir parçasıdır. Güneşi AK Parti'nin ampülüyle örtmek imkanı olmadığı gibi, Kıbrıs siyasetindeki bu iki temel sınıflamayı, bu iki temel kategoriye "CTP-BG düşman-

Bunlardan birincisi KSP'nin ortaya koyduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetidir. Kıbrıs sorununun ancak ve ancak bu çerçevede çözüleceğini ortaya koyan siyaset! Bu bir kategoridir. Ve dönüp bakardın. Bu siyasete gerçek düşmanlık güderken anti-emperyalist laflar edenler bu siyasetin parçası olabilir mi? Bu kategoriye girebilir mi? Memeli mi, balık mı, kuş mu? Maalesef Kıbrıs'ta bu siyaseti savunan bir tek parti vardır: KSP. Tüm diğerleri bu kategoriye uyan laflar ettiklerinde bile gerçek özleri, gerçek sınıflamaları şu veya bu şekilde sırtır. Onların gerçek siyasi tavırları ortaya konduğunda, hem teori hem de pratikleri ele alındığında, onların bu kategorinin parçası olmadıkları hemen görülür. İyi ama onları hangi kategoriye koymalı? Onlar hangi sınıftandırlar?

lığı kategorisi" oluşturarak yok etmek de imkansızdır.

Tabii ki, bu burjuva-emperyalist çerçevede çözüm taraftarı kategori, sınıf içinde pek çok türler var. Ama, bunların en azılı CTP-BG düşmanları bile yine de bu kategoridedirler. Çıksın biri de desin ki "biz bu kategoride değiliz, anti-emperyalist cephe kategorisindeyiz". Hadi! Diyemezler! Nasıl ki CTP-BG diyemez, onlar da diyemez. Çünkü bu kategoride olup da anti-emperyalizm lafı etmeyen kalmadı. Sağcılar da solcuları da anti-emperyalizmden dem vuruyor. Hadi gelin anti-emperyalist birleşik cepheyi kuralım dediğimizde, sağcıları anavatanlarıyla birlikte NATO ve IMF köleliğine soyunuyor, solcuları da "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs"a kazık çakıyor. BM ve AB bunlara kazık attıkça onlar daha da çok AB taraftarı oluyor. Arif Tahsin Hoca'nın zavallı siyasetine bakınız. Kurtuluşumuzu AB'nin yavaş yavaş sunmasını bekleme siyasetini açıkça ilan etti bile! Hani sizin CTP-BG düşmanlarının başında gelen Arif Hoca'dan, Afrika yazarlarından bahsediyoruz!

Git işine allah aşkına Ferdi. Göz var nizam var. Tümünüz, bu arada Yunanistan Komünist Partisi ve Türkiye Komünist Partisi de dahil olmak üzere, hepiniz "aynı bokun soyusunuz"! Yani aynı sınıflamaya giriyorsunuz. Aynı kategoridesiniz. Dahası, ve daha önceleri de defalarca dediğimiz gibi, bu kategorinin mensubu CTP-BG karşıtı türler, işte bu kategorinin, bu sınıfın tümünden yok olmasını önleyen türleri oluştururlar. Sol görünümle, anti-emperyalist görünümle yapılan budur. Bunların esas zarar verdikleri tür CTP-BG değildir.

Tamamıyla farklı bir sınıfa, başka bir kategoriye denk düşen KSP'dir. Onlar olmasa sizin mensubu olduğunuz sınıf, kategori çoktan yok olmuştu. Yok olan sınıf, kategori, farklı türleriyle yok olmuş sınıf, kategori olurlardı. Dinozorlar gibi!

KSP, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti sınıflamasında kendi başına bir tür olarak kalmak sevdalısı değildir. Sizin o burjuva-emperyalist düzende çözüm arayan sınıfındaki türleri anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti türlerinden birine evrimleştirmek için elinden geleni yapmıştır ve de yapacaktır. Ama gerçekçi olalım. Şu andaki siyasi çevre ve de bu türlerin döller (yani DNA'ları-yani sınıfsal kökenleri) bu dönemde böylesi bir dönüşümü, böylesi bir ileri adımı, bu türler için, CTP-BG için de imkanı kılmaktadır. Ama siz meraklanmayın. Biz Mossat'tan döl (DNA) değiştirme metotlarını satın aldık. Yakında bazılarının döllerini değiştireceğiz. Bir de bu değişime uygun bir çevre oluşmaya başladığında, bu türler değişime uğrayacaklar. Anahtarı bizdedir! Stalin'den gelme bir anahtarımız vardır bizim!

Biz, emperyalizm var oldukça savaşların var olacağını, başka ülkelere ve milletlere karşı savaş yapmanın insanlık düşmanı suç olduğunu ilan etmiş Stalin ve onun Sovyetler Birliği'ne katillik, emperyalistlik yakıştıran; başka ülkelere ve milletlere karşı yaptıkları savaşlar ve savaş propagandalarıyla her sene 40 milyon insanın canına kıyan emperyalist barbarları, bu hayvanları, bu canileri demokrasi ve insanlık savunucusu ilan eden eşek sıpalarının, insanlık düşmanı canilerin kategorisine uymayız!

BİRLİK DEYİP BÖLÜNENLERLE HÜKÜMET KURULMAZ

Hükümet üzerine yazdığı yazısında Ferdi bir yumruk salıyor, Akıncı'nın ağzı paramparça. Bir yumruk daha, İzzet'in burnu kırılmış durumda.

Kimse duymasın ama, ellerine sağlık be Ferdi. Birlik birlik derler, sonra da tıpkı senin dediğin gibi hatları yerler. Ne yaparsın can ciğerim. Burjuvalar ve de kuyrukları, burjuvalara ve emperyalistlere düşmanlık sayesinde çelikleşebilecek bir birliğe yanaşmadılar. Yanaşmaya pek niyetli değiller. Onların ağızını burnunu dağıtmazsak birlik mümkün olmayacak! Emperyalizmi yurdumuzdan kovmak mümkün olmayacak!

Eline sağlık Ferdi'ciğim. Ve de, anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az!

Tabii ki bu arada sen ve Talat erken erken seçim derken, Akıncı ve İzzet DP'den gelen vekiller ve de DP ile birlikte sivilleşme, demokratlaşma, hem de izolasyondan kurtulma hükümeti deyip dururken, biz, sizlerin erken erkenden geçtik erken seçim dahi yapamayacağınızı (ve de size yaptırılmayacağını), erken seçime herkes karşı diyorsanız da KSP'nin karşı olmadığını, tam tersine erken veya erken erken seçime hoş geldin dediğini ilan etmiştik. Biz bu seçime kendi programımızla ve kendi başımıza gireceğiz. Bunu da ilan ettik. Hadi Ferdiciğim, hazırla şu erken seçimleri. Demedik mi biz sana bize bir süpürge borcun var diye. Hazırla seçimleri, ver elimize süpürgeyi de süpürelim birilerini!

Herkes de görsün bakalım, elli tane milletvekilimiz olursa -bizim- bu statüko hayatta kalabilmiş mi, kalamazmış mı! Biz

diyoruz kalamaz! Niye? Demokrat adamlar da ondan. Demokrasinin sonucuna karşı mı çıkacaklardı? Çıkamazlar. Pardon yahu, demokrat adamlar olarak çıkmazlar demek istemiştik. Yoksa siz onların demokrasinin sonuçlarına katlanmayıp darbe, katliam filan yapacağını mı düşünüyorsunuz? Olmaz ki. AB müsaade etmez ki?

Çaktırmadan bizi desteklesin herkes de görelim bakalım ne olursa olsun diyecektim ki, Afrika takımı Akıncı kampına kazığı çaktı bile!

Ne demiştik. Sınıflamaları doğru yapacak-sın ki yanıl-mayasın! Değil

mi Arif Hocacığım!

Bu arada, Ferdi bize görüşmeler sırasında kim neler dedi anlatacaktı. Hadi be Ferdi. Biz diyoruz "doğrudan demokrasi", sen diyorsun "gizli kapı ardından sonra demokrasi". Sonra onu da yapmıyorsun. Anlat anlat. Seçim olmazsa hiçbir şey duyamayacağız. Hadi be Bülent. Kimse anlatmazsa sen bari anlat. Bir zamanlar iyi anlatırdı Bülent de!

Ve de az kaldı unutuyordum. Hani Akıncı takımı birlik, halkın talepleri filan deyip durup, ondan sonra bölünerek tutarsızlığını göstermişti ya. Senin teşhir ettiğin gibi. Ya sizler ne yaptınız can ciğerim? Denktaşlarla birlik olmayacak diye hem seçmene -hem de birilerine- sözler verdiniz. Sizin yaptığınıza ne derler? Sizinle kim niye bu kadar hükümet meraklısıdır biz de anlamadık. Al birini vur ötekine!

Hakikaten en iyisi erken erken seçim. Bir yapabilseniz!

PAPADOPULOS'UN REHİNİ MİYİZ YAHU YUHU

Bu Papadopoulos da çok oluyor. İlla elindeki Kıbrıs Cumhuriyeti olarak tanınma silahını sonuna kadar kullanacak. Vermişler çocuğun eline bir çakar atmaz silah, güle güle seyrediyorlar kavboyculuk oynarken. Bizim Ferdi de Kızılderili. O da katılmış oyuna. Kızılderili olmaktan da bıkmış.

A be canım ciğerim, kavboy olsan ne yazar? Bu oyunu ne zaman ve hangi kurallarda oynayacağınıza Analarınızla Babalarınız karar veriyor. Kimin hangi rolü alacağına da onlar karar veriyor.

Bir hatırlatma yapayım sana.

Devami Sayfa 11'de

Londra Mektubu

A. ONAL

NATO zirvesinin son gününde, Irak işgal güçleri Irak'ın yönetimini kendi oluşturdukları kukla rejime gizlice devrettiler. Bu yetmezmiş gibi bir de bu devretme işinden sonra Bush'un kısa not kağıdına düştüğü notu da işgalciler propaganda aracı olarak kullanmaya kalkıştılar. ABD ve İngiliz emperyalistleri daha önceden planlanan ve 30 Haziran tarihinden önce böyle sessiz sedasız devretme işine neden giriştiler? Irak'ta yönetimi devretme tarihini övünerek ilan ederken neden gizlice bu işe giriştiler?

Bush ve Blair'ın bu devretme ile, Irak'ın özgürlüğe kavuştuğunu ilan etmesi ile Irak'a özgürlük mü geldi?

Emperyalizmin tekelleşme olduğu dikkate alındığında tüm girişimlerinin rekabeti ve özgürlüğü ortadan kaldırma eğilimi gösterdiğini kim bilmez ki? O zaman emperyalistler "özgürlük"ten söz ederken kendilerinin istediği gibi

cirit atacakları bir ortamdan söz ettikleri çok açık olarak görülmüyor mu? Bush ve Blair kendi ülkelerinde bir dizi yasalarla kendi vatandaşlarının bireysel haklarına kısıtlama getirirken ve özgürlüklerin kısıtlandığı herkes tarafından bariz olarak görüldüğü bu uygulamaların savunulması tam bir ikiyüzlülük değil de nedir?

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bu "özgürlük" lafları yeni değildir. 1980'lerde Sovyetlerin Afganistan işgaline karşı Osama Bin Ladin, El-Kaide ve buna benzer yobaz ve bağnaz örgütleri ve Nikaragua'daki gerici-leri "özgürlük savaşçıları" olarak nasıl ettiklerini unutmamak.

Emperyalistlerin kendi çıkarlarını savunanları "özgürlük savaşçıları" ilan ederken onların çıkarlarına karşı duranları da terörist veya "özgürlük düşmanı" ilan etmelerine hep beraber şahit olduk ve oluyoruz.

Emperyalist paylaşımda emperyal-

istlerle savaşa girenlerin ve bir grup gericiğin odak noktalarını oluşturanların (El-Kaide takımı gibileri) emperyalistler gibi özgürlük düşmanı oldukları akli çalışan herkes tarafından bilinirken gerçek yurtseverleri onlarla aynı kefeye koymak niye?

Irak'ta yönetim işgalcilerin yerli borazancılara devredildi. Irak'ta 200 bin işgal askeri kol geziyor. Keyfi uygulamalarından bir adım olsun geri atmıyor bu işgalciler... Irak halkı bu işgalcilerin botları altında eziliyor, inliyor.

Akli çalışan herkes böyle bir ülkede özgürlük denen birşeyin olmadığını açıkça görebilir. Hele bu durumu hala daha yaşayan biz Kıbrıslılar çok daha iyi idrak edebiliyoruz. Bush ve Blair'dan gelecek bir pohpohlamanın samimiyetten uzak art niyetli olduğunu çok daha kolay görebiliyoruz. Hiçbir emperyalist senin kara kaşın kara gözün için senin arkanı

sıvamaz.

Önemli olan emperyalizme karşı mücadelenin şu veya bu emperyalist ülkeye karşı bir mücadele ile sınırlanmayacağını, emperyalizme karşı, onun sistemine karşı topyekün mücadele biçiminde yürütmek gerektiğini ezilen herkes rahatça görebiliyor.

Bu devretme ile Irak'a özgürlüğün gelmediğini ilan eden bazı "solcular"ımızın Kıbrıs'ta ilgili uyguladıkları siyasetlerinde tam bir saçmalık görüyoruz. Bunu yaptığımız için de "barış düşmanı" ilan ediliyor bu "solcular" tarafından...

Bu, "BM ve AB çerçevesinde federal bir Kıbrıs" talep edenler tıpkı Denktaş'ın bizleri "vatan haini" ilan ettiği gibi şimdi bizi "barış düşmanı" ilan etmelerine söyleyecek tek lafımız var.

Pişkinlik!

Hükümet Arayışları Fiyaskoyla Sonlandı

Yaklaşık iki aydır CTP, DP ve BDH arasındaki yeni hükümet kurma çalışmalarıyla ilgili görüşmeler BDH Başkanı Mustafa Akıncı'nın yaptığı açıklamalarla çıkmaza girdiği öğrenilmiştir.

Bununla ilgili olarak ilgili partilerin yaptıkları açıklamalar şöyle:

BDH'nin açıklaması:

30 Haziran 2004 günü BDH genel merkezinde düzenlenen basın toplantısı ile Genel Başkan Mustafa Akıncı hükümet kurma çalışmalarındaki tikanıklığın nedeninin Demokratikleşme, sivilleşme konularında anlaşamamaları olduğunu belirtti.

Kıbrıs Türk Devleti anayasasının hayata geçirilmemesi ve demokratik yaklaşım getirilmediğini de vurgulayarak 50 günün bu şekilde heba

edildiğini söyledi.

DP Genel

Sekreteri

Arabacıoğlu'nun açıklaması:

Arabacıoğlu ise yaptığı açıklamalarla Akıncı'yı samimiyetsizlikle suçlayarak güvensizlik önergesi verilmemesi ya da hükümeti oluşturan partilerden birinin çekilmemesi durumunda azınlık hükümetinin devam edeceğini belirtti.

CTP'nin açıklaması:

Cumhuriyetçi Türk Partisi, Barış ve Demokrasi Hareketi ve Demokrat Parti ile sürdürdüğü koalisyon çalışmaları ile ilgili olarak Cumhuriyet Meclisi'nde

01/07/04 tarihinde bir basın toplantısı düzenledi.

CTP Genel Sekreteri Ferdi Sabit Soyer tarafından yapılan açıklamada gelişen son noktada koalisyon çalışmalarının tıkanığı

ve bu aşamada erken bir seçimin kaçınılmaz olduğu vurgulandı. Hükümete yönelik istifa çağrılarına cevaben ise mecliste bulunan diğer partilere çağrıda bulunarak güvensizlik önergesi vermelerini, aksi takdirde hükümette kalmaya devam edeceklerini belirtti. F. Sabit Soyer toplantıda ayrıca hükümet kurma konusunda

sorumluluğun sadece CTP'ye yüklenilmesini doğru bulmadığını söyledi. Bu konuda sayısal fazlalıktan ziyade nitelik olarak büyük- küçük bütün partilerin üzerlerine düşen görevlerini yapması gerektiğini vurguladı. Demokratikleşme ve sivilleşme konularında ise hiçbir yapının CTP'ye ders veremeyeceğini belirtti. F.S. Soyer devamla zaten üç partinin de bu konularda uzlaştığını ancak esas tikanıklığın bakanlık paylaşımında ve özellikle Dışişleri Bakanlığına BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı'nın ısrarlı tutumundan kaynaklandığını söyledi. F.S. Soyer konuşmasını, Başbakan M. A. Talat'ın yurt dışından gelir gelmez CTP'nin bütün partilere erken seçim çağrısını yapacağını söyleyerek tamamladı.

Gancelli Evren Maner

NATO'nun Ardından

NATO zirvesi zor da olsa bitti.

ABD'nin zirvede vermek istediği mesaj Türkiye'nin yeni dünyadaki yeri ve de stratejik önemiydi.

Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) içerisinde ABD'nin bölgedeki jandar-masına yeni görevler biçildi.

Arkasına boğaz köprüsünü ve Camileri alarak konuşma yapan Bush Avrupa'ya ve dünyaya mesajlar verdi.

- Türkiye bizimledir ve çıkarlarımızı koruyacak, cinsinden.

NATO zirvesinin ardında yatan diğer bir anlaşma ise silah ticaretiydi.

Türkiye'nin 11 milyon dolarlık silah alımı için gerekli zemin oluşturuldu.

Bununla birlikte Ankara'nın Ortadoğu'da uygulayacağı siyaset de masaya yatırıldı.

Çıkan sonuç kısaca şöyle.

1-Türkiye liberal, müslüman, Avrupalı, çağdaş ve çağdaşlaşma ile yobazlık arasında bir köprüdür.

2-Türkiye yıllardır İsrail hükümeti ile

karşılıklı ilişkilerini her alanda sürdürmektedir ve de bir müttefiki olarak önümüzdeki yıllarda da sürdürecektir.

3- BOP sınırları içerisinde, Ankara siyasetini buna göre belirleyip, fazla aşırıya kaçırılmadan Irak'a da bir göz atmalıdır.

4- Kıbrıs sorununun çözümüne yönelik gösterdiği çaba takdire şayandır ve bölgedeki istikrarın sağlanmasında rolü büyüktür.

Bir lenger şeker, bal, yağın ardından Türkiye kendini zirvenin ertesi günü AB'de gördü.

Gazeteler ABD'nin yağlamasıyla manşetlerine Türkiye- AB ilişkilerini yerleştirdi.

Fransa'ya ve Almanya'ya övgüler yağdı.

Ardından da Hollanda'nın yeni dönem başkanı olmasının üyelik müzakereleri için mükemmel bir şans olduğu yazıldı.

Bakınız Kıbrıs'ın ABD Büyükelçisi diyor ki: "Türkiye ile Yunanistan NATO üyesi olarak Kıbrıs'taki olası bir çözümden çok yararlanacak."

Diğer taraftan Avrupa'daki liberaller, "derhal AB ordusu oluşturulsun da NATO'dan kurtulalım, gücümüze güç katalım" naraları içerisinde dolaşıyorlar.

Bütün bu karmaşanın ve de bu beş yıl içerisinde bölgenin şeklini şemalini değiştirecek olan dış siyasetlerin temeli, esas amacı neye bağlıyor?

Bütün bu zirveler, planlar, silah alımları, silah satışları, stratejik analizler, misyonlar...

Hepsinin gelip de bir düğüm olduğu, beslendiği yeri açıkça görebiliyor muyuz?

Bizim yeni sosyalistlere göre mesela şimdiki dünyayı anlamak eski mantıkla olmuyor!

Geçmişte uygulanan fikirler günümüz dünyasını anlatmaya yetmiyor ve yeni

terimler kavramlar bulunmalı yarışına giriliyor.

Gel gelelim kâr ve artı değer hırslarının yönettiği ve karar aldığı dünyada, bu iki noktanın örgütlenilerek hedef alınması, anti emperyalist mücadele ve özel mülkiyetin ortadan kaldırılması konusunda niyet olsa, bugün Brezilya'da, İspanya'da, Venezüella'da sosyalizm uygulanmaya başlandı.

İktidarda sol partilerin olması bir şeyi değiştirmiyor!

Bu yüzden, Avrupa'da iktidara gelen sosyalist partilerin yaptığı açık ve net bir şekilde ortada.

Yeniden bir oluşum lazım.

Evet, yeniden bir oluşum, fakat neyin hedef alınacağı kestirilmez ve prensipler konmazsa, her beş senede bir yeni oluşumlara gireceğiz.

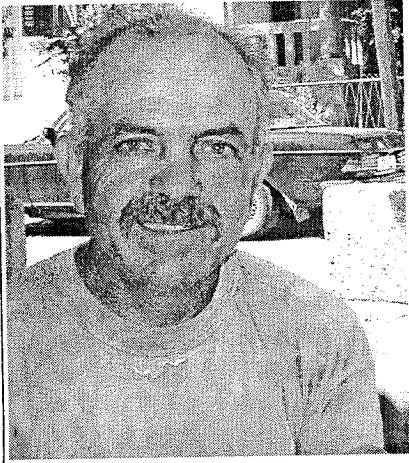
Bugün Talat'ın geldiği noktaya da böyle bakılmalı diye düşünüyorum!

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

Güney'de çalışan işçiler sigorta ve sağlık sorunları hakkında NE DİYOR?!

Güney'de çalışan işçilerle sigorta ve sağlık sorunlarıyla ilgili konuştuk.

Güney Kıbrıs'ta zor koşullar altında çalışmak zorunda bırakılan yüzlerce kişinin şimdilerde konuştuğu konular arasına giren ve önemli derecede problem yaratan konu işçilerin sigorta ve sağlık konusu oldu. Güney'de çalışan işçilerin bir çoğunun, biraz daha fazla para almak uğruna, kaçındığı sigortalılık diğer işçiler arasında sorunlar doğurmaktadır. Bizler de KSG ekibi olarak bu sorunları öğrenmek için orada çalışan işçilerin görüşlerini aldık.

KSG: Öncelikle sigortalı mısınız?
Ali Avcioglu:
Ben sigortalı değilim. Ama sigortanın faydalarını herkes gibi ben de biliyorum.

KSG: Neden sigortalı değilsiniz?
Sigortasız olmanın ne gibi zararlarını yaşıyorsunuz?

A.A: Şahıs yanında çalıştığım için sigortalamadı bizi. Bizler de üzerine düşemiyoruz, çünkü arkadaşlar birlik değildir. Herkes kendini düşünür, cebine biraz daha fazla para girsin diye sigorta işinin üzerine düşmez. Biz de çekinirik yalnız başımıza yapalım. Çünkü, ne ile karşılaşacağımızı bilmiyoruz.

Sigortasız olmanın zararını şimdiye kadar fiziki olarak yaşamadım. Fakat maddi açıdan çok yaşıyorum. Çünkü sigortalı olmadığın zaman, çalışmadığın günler ödemiyor seni işveren. Fakat sigortalı olursan seni sigorta öder. Zararı şimdilik budur. Ama yine de biz bir an önce sigortalı olmalıyız. Çünkü başımıza birşey gelse kimse birşey yapamıyor.

KSG: Sizce iş yerinizdeki sorunları çözmek için neler yapmalısınız?

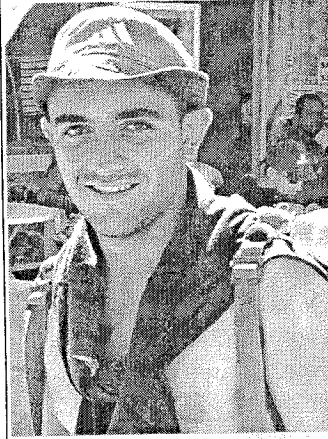
A.A: Şu anda yaptığımız; sigortalı olmak için savaşıyoruz. Bir kaç gün içerisinde bunu halletmeye çalışacağız. Şu anda bizim ve Rum çalışanların ücretleri neredeyse eşitlenmiştir. Yani sigorta sorunu dışında bir sorunumuz yok. Ama çalıştığımız şirket şahıstır ve eğer bizler birlik olmazsak, sigortalı olmak için, hiçbir şey olmaz.

KSG: Teşekkürler...

Sohbetimizi izleyen bir öğretmen de, bu konuda konuşmak istediğini belirterek konuya şöyle bir yorum getirdi:

Öncelikle çıkarılan bu sigortaların temel olarak birincisi bu içinde bulunmuş oldukları iş icraatlarının herhangi bir kazaya sebebiyet vermemesi ışığı altında, o insanın geleceğinin, hayat garantisi olarak düşünülmesi, ikincisi ise madem ki bu insanlarımız oraya kabul ediliyor ve gidip çalışıyorlar, madem ki bu insanlar işçi olarak kayıt olunup sigortalı yapılıyorlarsa bu insanlarımız iş garantisi de sunulmalıdır. Yani anlatmak istediğim işveren garantisi değil, karşılıklı iki hükümetin yapacağı anlaşmalarla bu insanlarımız garanti altına alınmalıdır.

Olaya biraz farklı açıdan bakarsak bir işçinin veya emekçinin en değerli varlığı öncelikle can güvenliği ve emek garantisidir. Belirli kurumlar bunları ele almalı ve değerlendirmelidir. Sigortalar da ona göre şekillenmelidir. İş garantisi ve can güvenliği içermelidir. Zaten bu sorunu sadece Güney'de çalışan işçiler değil, Kuzey'de çalışan işçiler de yaşamaktadır. Bunu bu şekilde düşünürsek bence gerçek amaca ulaşılacaktır. Çalışmalarınızda başarılar ve teşekkürler...

KSG: Öncelikle sigortalı mısınız?

İrfan Aksöz: Ben işe yeni başladığım için şu anda sigortalı değilim.

KSG: Neden sigortalı değilsiniz? Sigortasız olmanın ne gibi zararlarını yaşıyorsunuz?

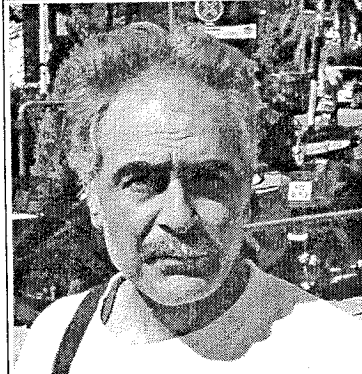
İ.A: Bize ustamız bunu önerdi. Bence sigorta çok yararlıdır. Çünkü eğer iş yerinde bir aksilik çıkarsa bunu sigorta karşılamak

zorundadır. Bizlere hastane imkanı ve maddi imkanlar sunacaktır. Bence çok iyi birşeydir.

KSG: Sizce iş yerinizdeki sorunları çözmek için neler yapmalısınız?

İ.A: Bence öncelikle işlediğin işyerinde birlik olmalısın. Ustanla iyi geçinmelisin. Ve sigortalı olmalısın. Çünkü eğer iş yerinde bir olay olursa bu olaya ancak birlik olunarak karşı çıkılabilir. Ya da sigorta olarak düşünürsek, başımıza birşey gelirse sigorta bunu karşılar. İşyeri sahibinin bize bir yanlışı olursa bunu birlik olarak giderebiliriz. Bence herşeyin başı birliktir.

KSG: Teşekkürler...

KSG: Öncelikle sigortalı mısınız?

Ahmet Krapaşa: Ben işe başladığımdan beri sigortalıyım.

KSG: Sizce sigortalı olmanın iş hayatına yararı nedir?

A.K: Sigorta herhangi bir kaza esnasında senin güvencendir. İş yerinde başına birşey gelse sigortalı olmak

seni kurtarabilir. Veyahut da bir gün işe gidemediğinde sigorta bunu karşılar. Bu nedenle de sigorta bir güvencendir.

KSG: Sizce iş yerinizdeki sorunları çözmek için neler yapmalısınız?

A.K: Kesinlikle hepimiz birlik olmalı ve sigortalı olmalıyız. Ancak böyle rahat olabiliriz. Sigortasız olmanın zararları çok büyüktür. Başınıza birşey geldiğinde size kimse birşey yapamaz. Sigortasız olmak gerçekten çok kötüdür. Zaten insan kendini işlemeye giderken önce güvende hissetmeli. İşte sigorta bizim güvencemizdir.

Ama bence Güney'de çalışan işçilerin bir çoğunun sigortasız olmasının da nedeni bizleriz. Çünkü bazı insanlar biraz daha para girsin cebine diye yatırmaz sigortayı. İşte biz bunları önlemeliyiz. Ve bunu önlemesi için da hem Güney'deki hem de Kuzey'deki sendikalar anlaşmalı ve ciddi işbirliği yapmalıdır. Çünkü her işçi bilmeli ve benimsemelidir ki işçi isen sendikan olmalı ve sigortalı olmalısın.

En son olarak da sigortalı olmak teşvik edilmelidir.

KSG: Teşekkürler...

İŞÇİDEN MEKTUP

SAĞLIK SORUNU

Özellikle Güney Kıbrıs'ta çalışan işçilerin her an yaşadığı ve yaşayacağı en büyük problemlerden birisi de sağlık sorunudur. Herhangi bir işkolunda çalışan kişinin bir iş kazası sonucu yaralanması günlük çalışma yaşamı içinde karşılaşılan bir durumdur. En basitinden bir örnek vermek gerekirse, Güney Kıbrıs'ta inşaatta çalışırken 2 kat yükseklikten bu işçinin başına tuğla düşmesi ve yaralanması... Başından yaralanan bu işçi apar topar Kuzey'e getirilip hastahaneye götürülüyor ve tedavi ediliyor.

Bu işçi arkadaşımız Güney'de çalışırken kaza sonucu yaralanmış ve neden Güney'deki bir hastahane tedavi edilmemiş de Kuzey'e götürülmüş? Tamam, belki fazla derin olmayan bir yara olabilir ama, ya yaşanan kaza ciddi bir iş kazası olsaydı ne olacaktı? Kuzey'e gelinceye kadar ölmesi mi beklenecekti!

Aslında değinmek istediğim konu, bütün bu problemlerin kaynağı olan sigortalı çalışmamaktır. Yani kazanılan tüm sosyal haklarımızı patronlardan istemek, almak!

Sosyal haklarımız içinde neler yok ki... Sağlık, emekli olmak, evlenme sırasında, doğumda, ölümden, iş kazası sonucunda sakatlanma halinde aylık bağlanması ve daha nicelerini elde etmek, sigortalı çalışmaya bağlıdır. Ha, eğer sigortasız çalışmak 10-15 lira fazla almaya değerse, bu bütün haklarımızı reddetmektir ve yaşanılacak tüm olumsuzlukları kendi elimizle kabul etmektir. 10-15 lira fazla almak, kazada sakatlanınca bize ne kazandırır?

Bence bu durum, sanıldığı kadar "boşver" denilebilecek bir konu değildir, çünkü ben de inşaatta çalışan bir işçiyim.

Eğer işçi arkadaşlarımız, 15 lira fazla almanın onları ileride gerçekleştirebilecek olan sakatlanmalara, emeklilik ikramiyesi almamaya, sağlık sorunlarını gidermeye karşı daha iyi bir sonuç sağlayacaksa, buyrun işçi arkadaşlarım, 15 lira fazla alın ama sigortasız çalışın.

Ama sigortalarımızı yaptırmadığımız zaman, başımıza gelebilecek her türlü olumsuzluğa karşı korumasız kalacağımızı ve perişan olacağımızı aklımızdan çıkarmayalım.

Bir gün inşaattan düşüp örneğin felç olduğumuzda, vermeye kıyamayıp cebimize attığımız 15 liralara bizleri kurtarmayacak!

Geride kalanlarımıza, bizlerin tedavilerine o fazladan aldığımız 15 liralara yetmeyecek!

Ancak o zaman da çok geç olacak, işi ten geçmiş olacak...

Aklanma Siyaseti

2003 Aralık seçimleri sonrası oluşturulan CTP-DP koalisyon hükümetine mensup bazı milletvekillerinin partilerinden istifa etmeleri ve hükümetin azınlığa düşmesi ile gündeme gelen "hükümet krizi" aşılamadı. CTP-DP ve BDH arasında yaklaşık iki aydır devam eden yeni hükümet kurma arayışları tam bir fiyasko ile sonuçlandı.

Görüşmeleri sürdüren tarafların kendilerince ortaya koydukları anlaşamama nedenlerini tartışmanın gerekli olduğundan fazla bu aşamaya gelinene dek yaşanan, halkın 18 Temmuz'dan itibaren ortaya koyduğu birlikte ve örgütlü mücadelesini hatırlamakta fayda vardır.

Neydi bu mücadele?

24 Nisan referandum süreci öncesi, halkımızın yıllardır süregelen ve adını da statüko olarak koyduğumuz bu yağma, talan ve ganimet düzenine karşı başkaldırı mücadelesi. Bu başkaldırının altındaki en büyük nedense insanımızın artık bu coğrafyada söz sahibi olma, kendi kendini yönetme istenci idi. Şiarı da "BU MEMLEKET BİZİM, BİZ YÖNETELİM"di.

Annan planı temelinde müzakerelerin başlaması ile beraber, halkımızın büyük bir çoğunluğu - bu da 24 Nisan referandumu ile kanıtlanmıştır- hangi parti veya sivil toplum örgütü üyesi olduğunu düşünmeden, düzenlenen barış yönündeki miting, eylem ve etkinliklerde tek vücut -tek yürek olarak onbinlerle mücadeleye katıldı, en ön saflarda yerini aldı. Yani BİRLİKTE MÜCADELE etti.

Ancak, ne yazık ki önümüze çıkan Aralık seçimlerinde halkın istençlerine uygun ve 26 Aralık deklarasyonunda ortaya konan iradeyi güçlü şekilde yansıtacak bir yapıda seçimlere gidilememiştir. Yani halkın meydanlardaki BİRLİKTE MÜCADELESİ sandığa taşınamamıştır. BÖLÜNDÜ. Bunda CTP üst yönetiminin, parti üye ve sempatisanlarından farklı olarak seçimlere CTP çatısı altında girme düşüncesinin yararlı olacağı tezi esas belirleyici olan nedendi.

Seçime giderken bu birlikteliğin nispeten yaratıldığı kurum BDH idi. BDH'da ise hareketi oluşturan üç parti ve sendikalar dışında ayrı bir yapı olan ve başını da Mustafa Akıncı'nın çektiği ekip, seçimlerin ardından hareketi kelimenin tam anlamı ile tek başına "sahiplenme"

tavrına girdi. Hareket öldürüldü. Bunu da NewYork görüşmelerinden sonra "tünelin ucu görüldü, su eveğe girdi" yani anlaşmanın olduğu safsatasıyla süslediler. Çünkü bu düşünceye göre tek çatı altında örgütlenerek AB seçimlerine hazırlanmalıydık.

İşte halkın BİRLİKTE MÜCADELE istencinin SEÇİMLERDE BİRLİK yönünde gerçekleştirilememesi ve sonrasında da BARIŞA KADAR BİRLİK hedefinin terkedilmesi yani bugün barış yanlısı mecliste temsil edilen CTP ve BDH'nın süreç içerisindeki yanlış tutumları oldukça vahim sonuçlar getirmiştir.

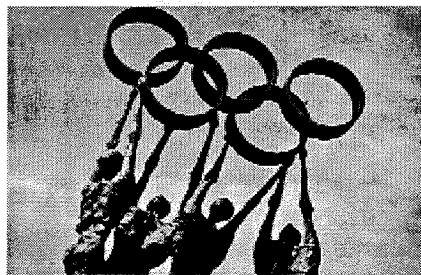
Ve bugün gelinen noktada yani barış yanlılarının parçalanması ve bölünmesi, hatalı siyasetlerini sürdürenlerin birbirleri ile girdikleri polemikler kendi kendilerini yaptıkları hatalardan aklama siyasetidir. Çünkü barış güçlerini bölenler ve zayıflatanlar kendilerince haklılıklarını bu çerçevede ortaya koyacaklar.

Ama çok zor. Kabullenin baylar her ikinizde hata yaptınız. En az güneyde referandumda hayır diyen AKEL kadar!

Olimpiyat Ateşi Kıbrıs'ın Hem Kuzeyinde Hem De Güneyinde Yanacak

Tarih öncesi dönemlerde Atina'da yakılan olimpiyat ateşi sporun birleştirici gücünü de arkasına alarak bu yıl Kıbrıs'ın hem güneyinde hem de Kuzeyinde yanacak. Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk sivil toplum örgütlerinin 02/07/04 tarihinde Ledra Palace Otelinde gerçekleştirilen basın toplantısında, Olimpiyat Meşalesi'nin ortak taşınma kararı basına duyuruldu.

Kıbrıslı Türk Sivil Toplum Örgütleri adına konuşan Hasip Erel, son süreçte adanın tekrardan birleştirilmesi için gösterilen çabaların şimdilerde de devam etmesi gerektiğini söyledi. Erel, adamızın

bütününde yanacak olan Olimpiyat Meşalesinin Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında yeniden birleşmenin, barışın bir köprüsü olacağını belirtti. Bu konular ışığında da tüm halktan ve özellikle de basın mensuplarından destek istedi.

Ardından Bu Memleket Bizim

Platformu adına basın bildirisi okuyan Halil Paşa da Ada'mızda yanacak olan Olimpiyat Meşalesinin Ada'mızın yeniden birleştirilmesi yolunda çok önemli rolü olacağını vurguladı.

Daha sonra soruları yanıtlayan yetkililer, Olimpiyat Meşalesinin Adamızın bütününde dolaştırılmasının hukuksal açıdan bir problem yaratmayacağını belirttiler.

17 Kıbrıslı Rum sivil toplum örgütü ile Ticaret Odasının ve Bu Memleket Bizim Platformu içinde bulunan sendikalar, odalar ve sivil toplum kuruluşlarının yaptığı ortaklıkla, ortak meşale taşınmasına her türlü desteği vereceklerini

Nazlıca

Nazlı Şahin

"Halkların katili Bush, Türkiye'den defol!"

İstanbul'da yapılan NATO zirvesini onbinler lanetledi. Kadıköy Meydanı'na yürüyen onbinlerin attığı "Halkların katili Bush, ülkemizden defol!" sloganı, Amerika'nın yayılmacı ve işgalci politikalarını halkların reddettiğini açıklıyordu. Amerikan emperyalizminin yalnızca "Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika" olarak adlandırılan stratejik geniş alan için değil, dünyanın geri kalanı için de yeni çatışma, savaş ve işgalleri dayatan bir politika izlediğini görenlerin hemen tüm ülkelerde yükselttikleri savaş ve işgal karşıtı protestolara, Türkiye emekçileri, Kadıköy'den ve ülkenin birçok alanından, katıldılar.

Ancak daha kitlesel bir katılımın olmasını beklemiyor değildim.

Aylar öncesinden hazırlanan "İstanbul Barikatı" tam olarak oluşturulamadı.

Avrupa yakasını yasak bölge ilan eden ve kuş uçurtmama kararı alan Türkiye güvenlik güçlerinin bu kararı 28-29 Haziran tarihlerinde delindi. Yasaklı bölge Taksim'de ve Avrupa yakasının birçok bölümünde yapılan gösterilere katılanlar polisin şiddetiyle karşılaştı ve gözaltına alındılar.

Kadıköy Meydanı'nda toplanan yığınlar ve Avrupa bölgesinde eylem yapanlar şunu bir kez daha ifade ediyorlardı; "NATO Zirvesi, ülkeyi savaşın merkezine çekmek için toplanmıştır. NATO Zirvesi için ülkemize gelen işgalcileri, işkencecileri topraklarımızda istemiyoruz....Ölüm tacirlerini lanetliyoruz. Savaşsız, sömürsüz bir dünyayı biz kuracağız....Bush, Blair ve onların yoldaşları; çocuk katili askerleriyle evinize dönün! Ortadoğu halkları adına sizi lanetliyoruz."

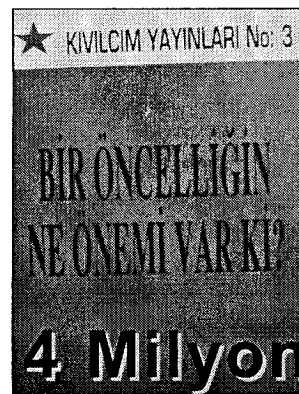
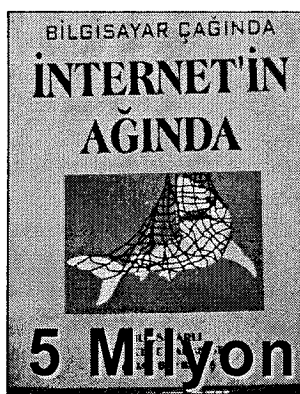
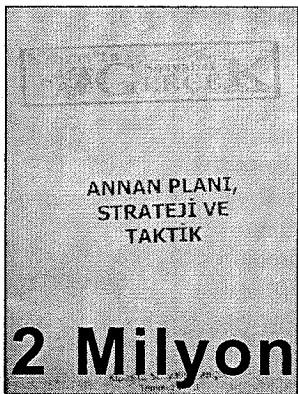
Bu "ilan ediş", Yunanistan'dan, Filistin'den, Irak, Mısır, Küba, Suriye, Belçika, Portekiz, Hollanda, Ürdün, Çek Cumhuriyeti ve Norveç'ten temsilcilerin önünde, onların da katılımıyla gerçekleşti. Açıkta; Türkiye işçi ve emekçileriyle, Bush ve çetesinin ayakları altına halı olarak serilen uşaklar arasında kesin bir karşı karşıya geliş vardır. Emperyalizme, NATO'ya, emperyalist işgal ve yayılma politikalarına, bu politikaları izleyenlerle işbirliğine ve günümüzün en gerici ve saldırgan politikalarına imza atan Bush-Blair çetesine karşı mücadele, meydanlardan ilan edildiği gibi, devam etmelidir. Emperyalist şefler, bu zirvelerde, aralarındaki it dalaşını gizlemeyi de içeren hangi tür kararlar alırlarsa alsınlar, Irak, Afganistan ve Filistin, onların "özgürlük ve demokrasi" adına giriştikleri müdahalelerin "canlı laboratuvarı" olarak göz önündedir ve öğreticidir. Yüzbinler ve milyonlar halinde emperyalistlere karşı seferber olmadan ve savaşmadan ne özgür olunabilir, ne bağımsızlık kazanılır ne de baskı ve sömürden kurtuluş mümkündür.

KKTC Başbakanı M.Ali Talat, daha önce Kıbrıs'ta barışı ve huzuru sağlamak amacıyla ABD'yi ziyaret etmişti. Şimdi ise aynı amaçla İngiltere'yi ziyaret ediyor. Kurtuluşu ve barışı emperyalistlerde aramanın yanlışlığına nasıl oluyor da, kendini bir zamanlar sosyalist ilan edenler düşebiliyor. Bir dönem parti programlarında sosyalizmi savunanlar, bu gün koltuk rahat gelince çareyi emperyalizme teslimiyette arıyorlar. Talat'ın Kıbrıs halkını ne kadar düşündüğü, dünyadaki gelişmelere bakıldığında, Bush ve Blair çetesinin dünya halklarına yaptıklarına bakıldığında, ne kadar inandırıcıdır?

Kıbrıs halkı bu riyakarların oyunlarını boşa çıkarmalı ve emperyalizme karşı, Anti Emperyalist Birleşik Cephe savaşçılarının yanında yer almalıdır.

OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitaplar tüm kitabevlerinde... Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresinden bize ulaşabilirler. Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

Parka

Ziya Çelik

NATO...

NATO zirvesi yapıldı ve bitti... Emperyalizm, yeni planlarını, projelerini oluşturdu, tartıştı, "ne yapmalı" yı konuştu...

NATO zirvesi boyunca, Türkiye'de kitleselleştirilmeye çalışılan protesto gösterileri gündemde de yerini buldu.

Sokaktaki minibüs şoföründen, işine gitmek için bin bir türlü engellemeyle karşılaşan, sıcaklığın altında saatlerce yürümek zorunda bırakılan işçiye kadar emperyalizmle çıkar ilişkileri olmayan herkes bu zirveye lanet okudu.

Bana göre; bu genel anlamda "bilinçsiz" olan tepkiyi siyasallaştırmanın, o kitleleri bu gösterilerin içine çekmenin, örgütlemenin, politize etmenin, bilinçlendirmenin yolları aranmalıydı.

Belki de aranmıştır bu yollar...

Buradan net olarak göremediğim, kestiremediğim için aranmış olabilir diyorum.

Ancak aranmadığı, aksine kitleleri geriye çekecek durumların yaratıldığı olaylar da olmadı değil...

Evet, bu adına "devrimci şiddet" denilen ama aslında kesinkes kitlelerin değil, dar grupların gerçekleştirdiği eylem biçimlerinden bahsediyorum.

Ha, şimdi bazı yoldaşlar tarafından "bak şu pasifiste, bak şu oportüniste, neler saçmalıyor" şeklindeki "eleştirileri" duyar gibiyim.

Ancak bu şekildeki "eleştiriler" de, bu mantıkla yürütülen politikalar da bilimsel temelden yoksundur.

Yanlış anlaşılmasın, bizler, bu mücadelenin eninde sonunda kitlelerin devrimci şiddetiyle gerçekleşeceğini biliyoruz, tarihte zorun rolünü ısrarla savunuyor, bunun aksini, örneğin sosyalizme "barışçıl geçiş" teorilerini de teşhir ediyoruz.

Ancak yapılacak herhangi bir eylemde temel alınması gereken amaç, işçi sınıfının, onun müttefiklerinin mücadeleye çekilmesinde, örgütlenmesinde bir adım ileri atılması, mücadelenin ileriye taşınması değil midir?

Eğer bu böyleyse, yapılan "devrimci şiddet" eylemlerinin sonuçlarının hesaplanması gerekmiyor mu?

Yine eğer bu böyleyse, ya sonuçlar yanlış hesaplanıyor, ya da metot

konusunda dogmatizme düşülüyor demektir.

Çünkü, gerçekleştirilen eylemlerin sonuçlarına bakıldığında, zaten sola karşı büyük bir dezenformasyona tabi tutulmuş halk üzerinde devletin gerici politikalarının hakimiyetinin iyice yayıldığı, hem de iyi niyetli unsurların bile üzerine çekingenlik, korku gibi psikolojik durumların hakim olduğu görülüyor.

Mesela, Hürriyet Gazetesi yazarı Ertuğrul Özkök gibi, tüm benliğini emperyalizme adanmış bir adamın eline propaganda malzemesi verilmesi, ne kadar doğrudur?

Elbette, burjuvazi bizler ne yaparsak yapalım, bunun anti-propagandasını yapacaktır.

Onlar anti-propaganda yapacaklar diye elimizi kolumuzu bağlayıp oturacak değiliz.

Ancak, işçi sınıfının ve emekçi halkın büyük çoğunluğunu arkana aldığı ve bu türde zibidilerin anti-propagandalarının işleyemeyeceği, kitlelerin buna kanmayacak duruma getirildiği durumlarda korkumuz olmalıdır.

Aksi halde, halk bizlere yine "terörist", "anarşist" diye bakacaktır. İki arabanın yakılması, bombaların

patlatılması kitleleri devrim için harekete geçirmeyecektir.

Kitlelerin devrimci şiddeti değil, bireylerin, dar grupların şiddeti esas alınıyorsa, bunda teorik bir hata var demektir.

En önemlisi de, kapitalizmde temel olan çelişkinin işçi sınıfı ile burjuvazi arasında değil, burjuvazi ile devrimciler arasında olduğu bilinçli ya da bilinçsiz yanlıgısına düşülmektedir.

Tarih sınıfların mücadelesidir.

Bu mücadele, uzun bir dönemi de alabilir.

Koşullar ince elenip sık dokunarak hesaplanır, eylem biçimleri de ona göre seçilir.

Kimi zaman en ufak bir şiddet eyleminin dahi olmaması,

Kimi zamansa ortalığın yerle bir olması gerekir.

Bunu hesaplayabilmek ise, leninizmi ne kadar anladığımıza bağlıdır.

İşte, tüm çabalar, ortalığı yerle bir edecek olan işçi sınıfının devrimci mücadelesinin örgütlenmesi için olmalıdır.

Bireylerin şiddet eylemleri değil, Sınıfların şiddet eylemleridir tarihi yazan...

Bunu kavramadığımız sürece de işimiz epey zor gibi görünüyor...

Koreli İşçilerden Savaş'a Hayır!

KOREAN AIR

Kamuya ait Kore Havayolları ve Asiana Havayolları adlı şirketlerde çalışan işçi ve emekçiler Irak'a gönderilecek askerleri taşımayacaklarını ilan ettiler ve kararı uygulamakta kararlı olduklarını açıkladılar. Bu iki ulusal havayolu şirketi ve Incheon Uluslararası Havaalanı çalışanları tarafından kurulan Havayolları Sendikası, Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (KCTU) aldığı karara uygun olarak, Irak'a daha fazla asker gönderilmesine karşı çıktıklarını açıkladılar. Irak'a Ağustos ayında 3.000 asker ve sevkıyat göndermek için ihaleye hazırlanan Güney Kore hükümeti ihalelerin bir kısmını Kore Havayollarına vermeyi planlıyordu. Havayolları Sendikası'ndan yapılan açıklamada, "Eğer bu tür ihaleler kabul edilirse sendikamızın üyelerinin can güvenliğini garanti edemeyiz. Çünkü böyle bir durumda onlar da saldırıların hedefi haline gelecek" denildi. Sendika, Irak işgaline karşı protesto amacıyla, tüm uçuşları durduracak bir greve de hazırlanıyor.

yurttaşım gardaşımu 11

Aydın ADAMOĞLU

topu topuna

120 bin kişiydik.

içimizden

yeni bir yıldız adını verecek gökbilimci/

çıkmasını beklemiyordum.

veresiye defterini quantumla tutacak bir bakkal veya

ağustos sarısını keşfedecek bir ressam, hiç.

ama en azından

içinde ateş yakıp/

duvarlarına ortaklaşa volkanlar çizdiğimiz mağradan/

başını dışarıya uzatabilirdi birimiz.

uzatabilirdi.

ve dönüp bize anlatabilirdi görünüşümüzü

örümceğin gördüğü gibi ördüğü ağı

uzaktan.

120 bin kişiydik.

yarımız, yurt sevgisini bilmeden göçtü
göçen yurdu, üstünde bina yapılan arsa sandı
kalanlarımız.

içimizden bir kişi

bir kişi en azından

insandan önce

arının, çiçeğin, kuşun, böceğin
denizin, rüzgarın, dağın, güneşin
ısrarının, yılanın, kedinin, köpeğin
nasıl sevebileceğini anlatabilirdi bize.
anlatabilirdi.

ben

yurttaş sevgisini öğretecek

yurtsever bile beklemiyordum.

bırakın yurdu kurtaracak devrimciyi.

KAMUOYUNA DUYURU

Zorunlu nedenlerden dolayı 13/06/2004 tarihinde çekilişi yapılması öngörülen Kıbrıs Sosyalist Partisi "Ortak Vatan İçin Dayanışma Piyangosu" çekiliş tarihi 9/07/2004 tarihine ertelenmiştir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi "Ortak Vatan İçin" Dayanışma Piyangosu

Hediyeler:

• 1 Tam Set Kirby Ev Bakım ve Temizlik Seti

• 1 Laptop (Profesyonel)

• 1 Yıldız Av Tüfeği (Bindirikli Mobil Şoklu)

• 1 Scooter Motor (Yetişkinler İçin)

• 2 Fuji Digital Fotoğraf Makinası

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Türkiye'de Asgari Ücret: Günde 1.5 ekmek!

Uzun yıllar açlıkla boğuşan ve alaya alınan Türkiye işçileri hükümetin asgari ücret açıklaması ile yine alaya alındı. Altı aylık hayat pahalılığını 15 milyon olarak değerlendiren hükümet işçilerin asgari ücretini günde 1.5 ekmek olarak belirledi.

Türkiye'de asgari ücret, 1 Temmuz'dan geçerli olmak üzere net 303 milyon 79.5 bin liralık düzeyinden 318 milyon 233.5 bin liraya çıkarıldı. Asgari ücretli, yapılan artışla yol parasını dahi karşılayamıyor. Tam biletin 900 bin lira olduğu dikkate alındığında sağlanan artış, günde iki kez otobüse binmek zorunda kalan bir asgari ücretlinin yalnızca 8 günlük yol parasına yetiyor. 1 Temmuz'dan geçerli olacak zamlarla asgari ücretli ayda 1 kilo et, 1.7 kilo kıyma, 2.2 kilo peynir, 3.8 kilo tavuk, 15.5 kilo un, 5.3 kilo pirinç, 12.6 kilo makarna, 2.3 kilo çay, 7.4 kilo şeker alabiliyor.

Türkiye'de yoksulluk sınırı gelirin 1 milyar 461 milyon olduğu tespiti karşısında asgari ücret bu yoksulluk sınırının ancak %21.8'ini karşılıyor.

Bergama İçme Sularında Arsenik

Mart ayında Bergama bölgesinde ağır metal kirliliğinin oluşup oluşmadığını anlamak için altın madeni çevresindeki köylerin içme ve sulama sularından örnekler alan Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı analiz sonuçlarını açıkladı.

Ege Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Ali Osman Karababa su analizlerinin sonuçlarının korkutucu olduğunu söyledi. Karababa, yaptıkları tahliller sonucunda Ovacık içme suyu kaynağında normalin 25 katı, Sağancı içme suyu kaynağında 23 kat, artezyen sularında ise 9-3 kat arasında fazla arsenik olduğunu belirlediğini söyledi. Prof. Karababa, "Sulardan ilk aldığımız örneklerde arsenik oranı çok fazla çıktı. Yanılmamak amacıyla bir kez daha numune aldık ve ilk tahlillerin doğru olduğunu gördük. Çıkan sonuçlar tahminlerimizi doğruladı. Bölgede bir çevre felaketi gerçekleşmiştir. Atık barajında biriktirilen ağır metaller ve toksin kimyasallar tüm engelleri aşarak toprağa sızmakta ve yer altı sularını kirliletmektedir. Barajda toplanan siyanür, arseniği açığa çıkarmakta bu da sulara karışmaktadır. İçerisinde arsenik bulunan suyu tüketen insanlarda ciddi sağlık sorunları ortaya çıkmaya başlamıştır. Önümüzdeki yıllarda da çeşitli kanser türleri, kalp yetmezliği, karaciğer ve böbrek hastalıklarında, düşükle sonuçlanan doğumlarda ve doğuştan engelli çocukların sayısında artışlar olacaktır" diye konuştu.

Bergama köylülerinin sözcüsü Oktay Konyar ise köylülerin musluklardan akan suyu kullanmayı bıraktıklarını açıkladı. Konyar, "Madenin yarattığı çevre kirliliği etkisini göstermeye başladı. Halkımız hasta oluyor, kirli yer altı sularını içen hayvanlarda garip doğumlar oluyor. Çamköy'de üç ayaklı bir civciv dünyaya geldi" diye konuştu. Konyar, suların kirlenmesine karşı kayıtsız kalmayacaklarını da sözlerine ekledi.

Köylüler Kaymakam Hüseyin Eren ile görüşmek ve suç duyurusunda bulunmak üzere otobüslerle Bergama'ya gitti. Bergama Kaymakamı Hüseyin Eren başta köylülerin temsilcileri ile görüşmek istemedi. Bunun üzerine köylüler makam odası önünde oturma eylemi yaptı. Eylemin sonucunda Kaymakam Eren köylülerle yarım saat görüştü. Köylülerin protestosuna boyun eğen Kaymakam Eren, Ege Üniversitesi tarafından yapılan analizin sonuçlarını dikkate alarak konunun incelenmesi amacıyla, köylüler, Ege Üniversitesi'nden uzmanlar, Bergama Sağlık Grup Başkanlığı ve maden şirketinin yetkililerinden oluşan bir komisyonun kurulmasına karar verildiğini açıkladı.

Londra'da Grev

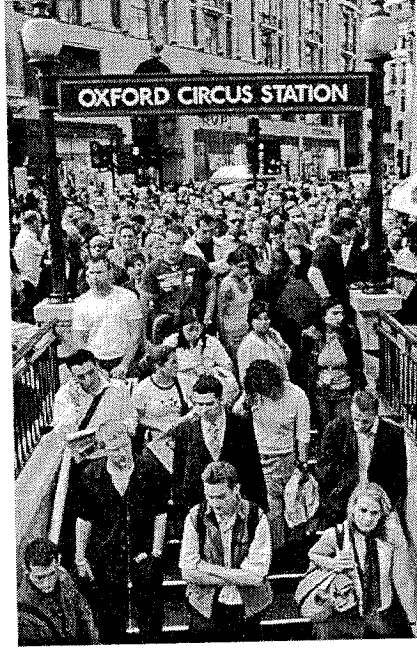
Londra'nın yeraltı trenleri çalışanlarının 30 Haziran'da gerçekleştirdiği bir günlük grev Londra'da hayatı felce uğrattı.

Londra Yeraltı Trenleri çalışanları, sürekli artan hayat pahalılığı karşısında ücret artışı talep ettiler. Ancak, trenlerin çalıştırmasından sorumlu Transport for London yetkilileri işçilerin bu taleplerine karşı işyerinde verimliliği artırma ve 800 kadar işçinin de işten durdurulmasını talep ederek işçilerin ücret artışını dikkate almayacaklarını açıkladılar.

28 Haziran'da işçi sendikası RMT (Tren ve Deniz çalışanları sendikası), görüşmeye oturan tren yöneticilerinin işçilere %3.5 artış ve aynı zamanda 800 kadar işçinin de işten durdurulmasını talep ettiğini açıkladı. İşveren gerekçe olarak da verimliliğin artırılmasını öne sürdü. Londra'da hayat pahalılığının %12'nin üzerinde olduğu dikkate alındığında işveren bu tavrı işçilere tehdit olarak kullanılıyor.

RMT işçileri, ücret artışı ile ilgili yaptıkları oylamada ezici çoğunlukla grev kararı almış ve işverenin bu hakaret derecesine varan teklifi ve esneksizliği karşısında 29 Haziran akşamı ile 30 Haziran günü greve gittiler.

Bir günlük grev yeraltı trenlerini

durdurdu. İstasyonlar kapandı. İşveren trenlerin %30'unun çalıştığını iddia etse de, Londra'da yeraltı trenleri ile seyahat edenler bu aldatmacanın ne kadar yalan olduğunu yaşıyorlardı. Çalışan trenler 3-4 istasyon arası 'servis' sağlarken bu istasyonların normalde de az yolcu kapasitesi ile çalıştığı biliniyordu.

Londra yeraltı trenlerindeki bir günlük grev sonucu otobüs yolcularında 2 milyon artış görüldü. Londra tarihinde ilk kez 7 milyon insan otobüsle seyahat etmek

zorunda kaldı. Otobüs duraklarında insanlar saatlerce otobüs beklediler. Bazı çalışanlar işlerini kaybetmemek için evlerinden işlerine 1 saat yürüyerek gitmek zorunda kalırken, otobüsle seyahat etmek zorunda kalanlar ise günün 3-4 saatini yollarda seyahat ederek geçirdiler. Birçok işyeri grev nedeni ile kapanmak zorunda kaldı. Çalışan işyerlerinde ise grevin etkileri tartışıldı.

Sosyalist olduğunu sürekli ilan eden Londra Büyükşehir Belediye Başkanı Ken Livingstone ise grev süresince işçileri greve uymamaya çağırdı. Londra yeraltı trenlerinin kontrolünde olması "sosyalist" belediye başkanının ne kadar sosyalist olduğunu gözler önüne serdi.

Greve gitmekten memnunluk duymadığını dile getiren RMT genel sekreteri Bob Crow, bu grevin yöneticiler tarafından işçilere zorlandığını açıkladı. İşçilerin ücret artış talebini görüşmeye hazır olduklarını açıklayan Bob Crow, yöneticilerin tavrını "sanki duvara konuşuyoruz" demeciyle özetledi.

Para borsasından gelen haberlere göre Londra yeraltı trenlerindeki bir günlük grev işverenlere 100 milyon sterline mal oldu.

Aral Denizi'nde Yıkım Devam Ediyor

Dünyanın dördüncü büyük gölü olarak bilinen Aral Denizi uzun yıllardan beri yokolmaya terk edildi.

Kruşçev ve Brejnev dönemindeki tarım politikaları sayesinde gölün suyu sürekli olarak pamuk tarlalarına pompalandı. Doğanın dengesini dikkate almayan bu tarım politikası sayesinde Aral denizi yokolarak 1980'lerde iki parçaya dönüştü.

Bölgede yaşayanlar bir taraftan ekonomik ve çevre yıkımı yaşarken diğer yandan

da sağlık sorunları ile boğuşmaya başladılar. Yapılan son araştırmalara göre Aral denizi kıyılarında yaşayan insanlarda DNA bozukluklarının hızla arttığı gözlemleniyor. Kanser oranlarındaki hızlı artışın önümüzdeki 15 yılda daha da artacağı bildiriliyor. Bu durum ise Aral denizinin yokolması ile el ele geliştiği gelen haberler arasında...

Son 8 yılda Aral deniz seviyesi 5 metre daha azaldı. Yapılan araştırmalar "Büyük Göl" olarak bilinen

Eylül 1989

Ağustos 2003

kısmın tekrar bölüneceğini gösteriyor. Gölün yokolması ile bölgenin iklimi değişikliğe uğradı. Munyak kasabasının serin havasının yerini şimdi çöl havası aldı. Bir zamanlar balıkçılıkta çok verimli olan bu deniz artık yöre halkına bile balık sağlayamıyor. Yılda 44 bin ton balık sağlayan ve birçok insanın geçim kaynağı olan balıkçılık yok oldu. Yöre halkı işsizlikle boğuşuyor.

Tarımda kullanılan zehirler uzun zamandan beri denize akıtıldığı

için kuruyan kısımlar tam bir tuzlu çöl ve zehirli alan olarak etrafa hastalık ve ölüm saçıyor. Eski Sovyetlerde en büyük oranda çocuk ölümleri bu bölgede kaydediliyor. Bu bölgedeki kanser vakalarının %80'i Aral denizinin yokolması ile ortaya çıkan DNA bozukluğundan kaynaklanıyor.

Aral denizinin yokoluşu ile gerek çevre yıkımı gerekse sağlıkta yaşanan bu sorunları Özbekistan hükümeti yalanla-

maya devam ederken Karakalpakstan bölgesinden sorumlu sağlık müsteşarı Atajan Hamraev ise sağlık sorunun kontrol altında olduğunu iddia ederek Özbekistan ekonomisinin en büyük ihracat geliri olan pamuk olduğunu söylemekten de geri durmuyor.

Pamuk ihracı ile ceplerini dolduran bir avuç Özbek burjuvalar onbinlerce insanın sağlığı konusunda kulak tıkamaya devam ediyor.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

◆ Dünya doğarken ismi yalan değildi. Yalan söyleyenler ismini yalan koydu.

TOLSTOY

◆ Düşünce suç olmaz ya, olursa eğer, en büyük düşünce suçu, düşüncenin suç olabileceğini düşünmektir.

SABAHATTİN EYÜBOĞLU

◆ Çok yazık çok! Akıllıların aptalca işlerinden aptallar akıllıca söz edemiyor.
- Doğru söze ne denir! Aptalların şuncağız akıllı da susturulduğundan beri, akıllıların aptallığı meydanı boş buldu, gövde gösterisi yapıyor.

SHAKESPEARE

Kulis

Halil Yılmaz

BERTOLT BRECHT HAYATI, OYUNLARI, TİYATRO ANLAYIŞI VE TÜRK TİYATROSUNA ETKİLERİ

Sayı 123'den devam...

Bu oyundan sonra Brecht, faşizmin siyasal bir ikna aracı olarak duyusal kışkırtmaya yöneldiği dönemde, sanatın bunun tersini yapması gerektiğini söyleyerek; duru, zihni kışkırtan bir oyun tekniği arayışına koyulur. Spor Tiyatrosu kavramını geliştirir ve bir boks maçı metaforuna başvurur. İki boksör ve bir seyirci bir araya gelir. Seyirci bütün kuralları, teknikleri, stilleri bilir. Bu metafor, Brecht'in yeni tiyatro modelidir. Bu modelin ilk ve tek oyunu bir laboratuvar çalışması olan KENTLERİN FUNDALIĞINDA (1923)'dir. Oyunda iki gangster arasındaki mücadele sergilenir. Bu mücadelenin gelişimi sergilenirken, mücadelenin nedeni üzerinde durulmaz. Brecht, sonraki yıllarında bu tarz bir oyuna pek yer vermeyecektir.

1924'de kendisinin olmayan bir oyun üzerinde çalışır. Arayışları, O'nu, Elizabethyen Tiyatro'nun temsilcilerinden Marlow'a yöneltir. Marlow'un tarihi oyunlarından EDWARD II'yi uyarlar. Her sahnenin başlığı bir projektör ya da tabelayla seyircilere iletilir. Artık seyirci ne olduğunu değil, nasıl olduğunu merak edecektir ve pasif bir seyirciden aktif bir seyirci konumuna gelebilecektir.

1925'lerde Politik Tiyatro'nun kurucusu Piscator ile ilişkileri gelişir. Kadrosunda dramaturg olarak çalışır. Sosyalizan bir kimliğe bürünür. ADAM ADAMDIR (1926) adlı ilk marksist oyununu yazar.

Brecht'in Piscator Tiyatrosu ile en ciddi deneyimi, sonrasında yol ayrılıklarının gerçekleştiği ASLAN ASKER ŞVAYK (1927) prodüksiyonudur. Bu oyun sonrasında

Brecht, "Tiyatro, edindiği teknik olanaklarla, ya bütün artistik amaçlardan kendisini arındırarak ve politikanın hizmetine girecektir, ya da kendisini yaşadığı çağın toplumsal sorunlarını derinlemesine tartışmaktan alıkoyacak ve bütünüyle artistik amaçlara yönelecektir." diye düşünmektedir. Yani tiyatro artık eğlendirici ve öğretici amaçlarının ikileminde. Brecht, "nasıl bir oyun estetiği tiyatronun işlevini artırır" diye düşünür ve önerdiği ilk biçim: Montaj Tekniği'dir. Bu teknik, öğretici öğeler ile eğlendirici öğelerin çatışması türü bir yapı içerir. Bu teknikle yazılmış iki oyun ÜÇ KURUŞLUK OPERA(1928) ve MAHAGONNY KENTİ'NİN YÜKSELİŞİ VE DÜŞÜŞÜ OPERASI (1930)'dır. Brecht bu iki oyunu Yabancılaştırma Tekniği ile yazılmış ve sergilenmiş ilk oyunları olarak tanıtır ve artık Epik Tiyatro kavramını geliştirir.

Bu iki oyunundan sonra Brecht'in arayışları farklılaşacaktır. Buraya kadar olan, ilkel bir Epik Tiyatro'nun gelişimidir. Şimdilik Brecht'in hanesinde sadece Özdeşleşme yerine, Yabancılaştırma tekniği sloganı vardır. Bu teknik oyun yazımındaki bütün değişikliklerin anahtarıdır. Sahnelemede ise, ışıkların, dekor değişikliklerinin gizlenmemesi, sahne başlıklarının kullanılması, müziğin yadırgatıcı etkisi gibi buluşlar yabancılaştırmaya hizmet eder. Diğer dönemlerinde yabancılaştırma farklı tanımlanmaya başlanır. Oyun yazımında opera formundan, montaj tekniğinden görece uzaklaşılır. Sahneleme buluşları kadar oyuncunun tutumu üzerinde de durulur.

Devamı gelecek sayıda...

Ne Gerek Var Sanatçılara!!!

25 yaşındaki oyuncu Arda Kanpolat'ın ölümünü haftalardan beri bütün magazin gazeteleri yazdı, çizdi, yorumlar yaptı. Yok intihardı, yok suydı, yok buydu. Bence önemli olan ölüm şekli değil. Bu yazıların neden bu kadar önem teşkil etmesiydi o magazin dostu gazetelerde. Tabii bunun esas nedeni belliydi. Arda, ölümünden daha birkaç saat önce rol alacağı filmin setinde "ünlü oyuncularla" poz vermişti. Zira işin içinde Hülya Avşar ve Oktay Kaynarca'nın olmasıydı önemli olan!

Kanpolat'ın Türkiye'de 50 sene sonra Hamlet'i oynayan ilk oyuncu olması, aldığı eğitim ancak sonraki günlerde gündeme geldi. Ne yazık! Hiç kimsenin gerçek sanatçılara ihtiyacı yok zaten! Nasıl olsa popstar "yapan", 15 derste "oyuncu yetiştiren!" yarışmalar var...

Geçen sayı, KSG sayı 123'de şairimiz Aydın Adamoğlu'nun yurttaşım gardaşımu 3 şiiri baskı hatası nedeniyle yoldaşım gardaşımu 3 adı ile yayınlanmıştır. Tüm okurlarımızdan ve de en başta değerli şairimizden bu hata dolayısıyla özür diler aynı şiiri olması gereken adı ile tekrar yayınlıyoruz.

yurttaşım gardaşımu 3

bir dikili ağacım bile yok
ne sınırın bu tarafında,
ne diğer tarafında.

ne bir merteklik damım
ne yarım evleklik tarlam var
olmayışı dert değil
cidden.

garibanca severim ben yurdumu. İçten.
denizi de, gökyüzü de, tepeleri de,
gündüzleri de, geceleri de
hatta yıldızları bile sahipli olsa da bu ülkenin.

Cyprus Airways'in süzülen A300ü nasıl benim değilse
avizeleriyle o 6 yıldızlı hotel
altındaki koyla o villa
Cikko manastırının ormanlığı
parayla girdiğim plaj
Ayasofya, Olympus tepesi, Kantara/
güneş dölünürken
veya evkafın harnıplığı benim değilse nasıl
öyle işte.

bu ülke benden başka herkese koçanlı
dil alışkanlığından gene de 'benimdir' derim.

parmağını uzatıp gösteren kimdi arpa çiçeğini/
başkasının ekininde?

yabancı eşeğin aryasını uzun uzun kuşlukta dinleyen?
ya da yeni dünyanın en sarısını seçen/
göçmen rumun bahçesinde?
yani ben herkeslerin mallarını mı seviyorum/
'yurdum' derken şimdi?

kapım açıktı
ve ben gitmiştim.
güneyde bırakılan malların karşılığı tartışılıyordu.
sevilmeyen güneyin
nefret edilen sol ayağın
sağ gözün
sol kolun
sağ böbreğin
sandalyeyi de kapının içine çekmiştim oysa
tuh.

Aydın ADAMOĞLU

Kültür-Sanat Haberleri**8.Mağusa Kültür Sanat Festivali Devam Ediyor**

8.Mağusa Kültür Sanat Festivali kapsamında Ferhan Şensoy ve ortaoyuncuların "Beni Ben Mi Delirttim" adlı komedi oyunu 7 Temmuz'da Salamis'te seyircilerle buluşacak. Oyunun kısaca konusu şöyle:

Kelami adından şikayetçi. Babası da acayip. Hiç böyle isim konulur mu çocuğa? Çocuk değil zaten, büyümüş, şizofren olmuş, bir tımarhaneye koyulmuş, orada tımar edilerek ve kendi kendine söylenerek, hayatını düşünmekte, hatırlamakta, hatırladığı sahneler oynanmakta. Cebir öğretmeni, askerdeki komutanı, umarsız aşkı Leyla, ilk mesleği garsonlukla ilgili skeçler... Kelami'nin 'Beni Ben Mi Delirttim?' sorusuyla Türkiye'yi sorgulayan şizofren söylemi içine girmekte...

Laço Tayfa Mağusa'da

9 Temmuz'da Mağusa festivali kapsamında Klarnet ustası Hüsnü Şenlendirici liderliğindeki 8 Türk müzisyeninin biraraya gelmesiyle kurulan Laço Tayfa seyircilerle buluşacak. Klarnette Hüsnü Şenlendirici, klavyede Burç Şensesli, davulda Volkan Ökten, ritim perküsyonda Mehmet Akatay, kanunda Nuri Lekesizgöz, kemanda Ergun Hepbildik ve bağlamada Özkan Alıcı'dan oluşan Laço Tayfa grubu, geleneksel türkülerini topladıkları 'Karadeniz, Ege, Trakya, İç Anadolu ve Azeri parçalarının alt yapılarını zenginleştirip, kendi sihirini de ekleyerek dinleyicilerin beğenisini kazandı. Türkiye'nin en önemli isimlerine sayısız albümde eşlik etmiş, hepsi birbirinden değerli virtüöz müzisyenlerden kurulu Laço Tayfa, geleneksel müziğimizi çağdaş bir düzenleme anlayışıyla günümüze uyarlayan bir topluluk. Laço Tayfa, başarıyla harmanladıkları albümlerinde genç, yenilikçi ve cesur bir yaklaşım örneği sergiledi.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Dünyanın herhangi bir yerinde parlamentoda azınlığa düşmüş bir hükümet istifa etmeden bu kadar uzun süre görevde kalabilir mi? En azından başbakan istifa eder ve yeni hükümet belirlenene kadar görevini sürdürür. Burjuva demokrasisinde genel uygulama budur.

Fakat emperyalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerde burjuva demokratik geleneklere uymak şart değildir. Ortam elverirse geleneklere uyar gibi yaparak vatandaşları ürkütmemek en iyisidir. Ama sıkıya düştükleri zaman istediklerini her türlü yasa ve kural dışı yöntemlerle elde etmekte sakınca görmez emperyalist güçler.

Ne Afganistan'ı işgal ederken uluslararası hukuka baktılar, ne Irak'ı işgal ederken. İsrail'in gerçek bir terörist devlet olarak her gün kendine göre suçlu ya da kuşkulu Filistinlileri, yollarındaki masum insanlarla beraber pervasızca katletmesine alkış tutarken de uluslararası hukuku düşündükleri yoktur. Kıbrıs'ta, anlaşmaların ve barışın koruyucusu olarak 'garantör' devlet diye anılan güçlerin hergün hep birlikte uluslararası hukuku çiğneyerek, ne insani hakları toplumsal hakları dikkate almayarak, adayı üçe bölmeleri (İngiliz üsleri de dahil), uluslararası hukukun göstermelik olduğunun bir başka kanıtıdır.

İşte bu nedenlerden dolayı geniş halk kitleleri burjuva hukukuna, burjuva uluslararası anlaşmalara, Birleşmiş Milletler'e, AB'ye ve daha bilimum birleşmiş ve birleşmemiş emperyalist

güçlere, onların politikalarına ve sözlerine güven duymamaktadır.

Dünyanın en büyük demokrasisinin başı (en gaddar emperyalist diktatör-lüğün başı) hergün televizyonlarda su katılmamış yalanlar söylemektedir. Söylenen yalanlar inandırıcı olmaktan çoktan çıkmış hatta gülünç olmaya bile başlamıştır.

Halkın emperyalistlere güven duymaması, yapılan seçim, referandum vs gibi 'demokratik' mekanizmalara karşı da kayıtsız kalmalarına yol açmaktadır. Başa kim geçerse geçsin hiçbir şeyin değişmeyeceğine inanan kitleler boşuna zahmet edip oy kullanmak istemiyorlar.

Kitlelerin çoğunluğu bu yalın gerçeği görüyor. Üstelik "kral çıplak" diye haykırmaktan da çekinmiyor. Ancak sadece haykırmakla yetinmiyor. Emperyalist yalancılara ve sahtekarlara karşı hiçbir etkili tavır almıyor.

Küçük bir azınlıktan oluşan bir grup aktivistin sürekli ülkeden ülkeye koşarak protesto etkinlikleri yaptıkları bir gerçek. Ama bu eylemler de tek başlarına kaldıkları sürece etkili olamıyor, su buharı gibi havada kaybolup gidiyor. Halk kitlelerini eğitip mücadeleyi güçlendirmek yerine, onların daha da umutsuzluğa itilmesine, yılmasına yol açıyor. Halkın bu tür protesto etkinliklerine olan ilgisinin azalmasına, katılımın düşmesine yol açıyor.

İşte İstanbul'daki son NATO zirvesi. Geçmişte başka ülkelerde yer alan benzer protesto gösterilerine göre çok

ÖRGÜTLÜLÜK

daha zayıf eylemlerle geçiştirildi.

Ben bu tür mücadelelerin uluslararası işçi sınıfının örgütlenmesine, mücadelenin yükseltilmesine katkıda bulunacağına ve gerekliliğine kesinlikle inanıyorum. Ama bu mücadeleleri "cevizcinin çuvalından yer gibi" bir savurganlıkla tüketmemize karşıyım.

Bu mücadelelerin istenilen sonuçları vermesi için bize örgütlülük gerek. Her ülkede ve dünya çapında örgütlülük. Burjuva demokrasisinin sağlayabileceği seçim, referandum vs gibi silahların tüm devrimci mücadele biçim ve yöntemleriyle en etkili bir şekilde kaynaştırılabileceği bir örgütlülük.

Kıbrıs'ta NATO'yu protesto eyleminde Kuzey'de polis katılmaları halinde Rumları tutuklayacağı tehdidini savurdu. Bunun üzerine Rumlar eyleme katılmadı. Örgütlülük olsa böyle teslimiyetçi bir tavır alınır mıydı? Bu teslimiyetçi tavır inançsızlıktan kaynaklanıyor.

"Nasıl olmasa vicdani görevimizi yapmış olmak için yürüyeceğiz. Bir şey değişmeyecek. Boşuna bir de polisle uğraşmayalım" zihniyeti sırtıyor!

Kuzey Kıbrıs'ta bir çok emekçi CTP hükümetinin kraldan çok kralcılığıyla, statükoculuğuyla ilk kez böylesine açık bir şekilde karşı karşıya kalıyor. Bu güne dek solcu, sosyalist bildiği liderlerin gerçek yüzünü görürken müthiş bir kafa karışıklığı ve moral bozukluğu yaşıyor. Hatta bazı 'sosyalistler' partileşmenin kötü olduğunu ve sol bile olsa partilerin iktidara gelmek ve orada

tutunabilmek için tavizler vererek sağcılaştığını yazabiliyor. Bu yaklaşım halkın moralini iyice bozarak teslimiyetçiliğe itilmesinden başka bir işe yaramıyor.

Emperyalistlerin ekmeğine hem yağ, hem bal sürüyor.

"Sosyalizmin hayal olduğunu her zaman balı tutanın parmak yaladığını" ispat etmelerine katkı sağlıyor.

İşte gerçek sosyalist örgütlülük bize bu ortamda her zamankinden daha da gerekli. Tavizsiz sosyalist çizgimizi ortaya koymalıyız. Yılgınlığa düşen kitlelere doğruları kavratmalıyız. Kimlerin ihanetine uğradıklarını onlara anlatmalıyız.

Ülkemizde bu mücadeleyi vermekte olan ve başarı ile yürüten bir parti vardır. Bu parti Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'dir. Bu partinin, üzerinde yıllarca kafa yorularak oluşturulmuş doğru ve istikrarlı bir çizgisi vardır. KSP siyasi ideolojik açımları ve ortaya koyduğu kısa ve uzun vadeli hedefleriyle gerek halkımızın gerekse uluslararası işçi sınıfının gereksinim duyduğu devrimci marksist-leninist çizgiyi oluşturmuştur. Kuşkusuz mücadele içinde bu çizgi daha da geliştirilecektir.

Bu çizgiyi daha fazla geliştirebilmenin yolu, onu mücadele içinde halkla, emekçi sınıflarla, Kıbrıs ve uluslararası işçi sınıfı ile bütünleştirmektir.

Örgütlülüğü artırmak, mücadeleyi örgütlü olarak geliştirmek önümüzde duran en temel sorumluluklarımızdan biridir.

Salih Boyacı Yine Adada

Yüksek Mahkeme'nin 6 yıl hapse mahkum ettiği Salih Boyacı adaya döndü. Boyacı'nın adaya dönüşünde damadı Serdar Denktaş ve Ümit Hansel de havaalanında hazır bulundu. Havaalanından doğrudan Merkezi Cezaevi'ne götürülen Boyacı, 6 mahkumla birlikte revire kondu.

Serdar Denktaş ise yaptığı kısa açıklamada, tıp ve hukukun yaratılan siyasi kamuoyunun altından kalkamadığını belirtti.

Salih Boyacı'nın Merkezi Cezaevi'ne girmesinin ardından sağlık doktoru Güven Pinar da Merkezi Cezaevi doktorluğuna atandı. Bu atama ise, kimin hangi etkiden kurtulamadığını açıkça gösterdi.

Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Serdar Denktaş, kayınpederi Salih Boyacı'nın mahkumiyetinin ardından tedavi için Türkiye'ye gönderilmesi ve geri dönmesi konusunda bir basın toplantısı düzenlendi.

Görölmeye başlanan ve başsavcılığın tanık getirmesine olanak tanınması için ertelenen davanın duruşmasında ise, Boyacı'nın adaya gelip Cezaevi'ne konması, davanın gidişatını değiştirdi.

Boyacı'nın avukatları, davanın görüldüğü sırada Boyacı için tutukluluk emri çıkartıldığını, devlet olanaklarının

kullanılmak suretiyle yapılan büyük baskılar ve oluşturulan siyasi ortam nedeniyle Boyacı'nın tüm sağlıksal riskleri göze alarak, kendi iradesi dışında, tamamiyle baskılar sonucunda adaya döndüğünü belirttiler. Mahkeme heyeti ise, Boyacı'nın İstanbul'da hastahane de bulunmadığının refakatçi gardiyanlardan öğrenildiğini, bunun üzerine de Boyacı'ya İçişleri Bakanlığı'nın talebiyle geri dönmesi için 3-5 günlük süre tanındığı, bu çağrıya da uymadığı için Yasal Tutukluluktan Firar suçundan dolayı hakkında tutuklama emri çıkartıldığını belirtti.

Verilen aradan sonra, Boyacı'nın kendi iradesiyle gelmesinden dolayı ara emrinin devam etmeyeceği mahkeme heyeti tarafından vurgulandı.

Boyacı'nın avukatının ise hukuk dışılıktan, keyfilikten, siyasi baskılardan dem vurması, duruşmanın ilginç notlarındandı.

Serdar Denktaş ise, kim olursa olsun, herkesin hastalanabileceğini, kamuoyunun ise mahkemeleri yönlendirdiğini, bunun bir insanlık ayıbı ve anayasaya aykırı bir suç olduğunu söyleyerek, artık bu konuda konuşmanın zamanının geldiğini ve basın toplantısı yapacağını belirtti.

Yaptığı basın toplantısında adeta kin kusan Serdar Denktaş,

kayınpederinin suçsuz olduğunu, bankaların batmasının nedeninin bunun için çabalar harcayan dönemin hükümetleri olduğunu, Boyacı'ya yönelik saldırıların kendisinin politikaya atılmasıyla başladığını ve esas hedefin Denktaş ailesi olduğunu söyledi.

Gazeteci Doğan Harman'a da öfke saçan Serdar Denktaş, iki ayaklı köpek, psikomanyak sözlerini sarfetti. Serdar Denktaş, "Biz Denktaşlar olarak köpekleri çok severiz ama dört ayaklı olanları severiz, iki ayaklı olanları değil" dedi ve kendisini eleştiren gazetenin ciddiye alınmamasını istedi.

Boyacı'yı savunma çabalarına devam eden Denktaş, kendisinin namuslu, vatansever ve aldığı her kuruşu ülkesine getiren bir işadamı olduğunu ve İkinci Dünya Savaşı sırasında İngiliz'e mal satan Mehmet Salih'in de torunu olduğunu belirterek, bu tür saldırılarla Denktaş'ların siyaset arenasından silinmek istendiğini, mali kaynağının da kesilmek istenmesine değindi.

Boyacı'nın hortumculukla suçlandığı her davadan beraat ettiğini söyleyen Denktaş, suçlu olan bir insanın zaten beraat ettikten sonra yurtdışına kaçması gerektiğini, ama Boyacı'nın suçsuz olduğu için bunu yapmadığını söyledi.

Kendisinin siyasete atılmasıyla Boyacı'nın da işlerinin bozulduğuna değinen Serdar Denktaş, özellikle UBP ile aralarında anlaşmazlıklar çıktığını, UBP'nin bir yetkilisinin de kendisine bir toplantıda "Buraları Boyacı'ya bırakacağımızı mı sandın" şeklinde bir söz söylediğini, bu yüzden de Boyacı'nın işlerinin bozulduğunu söyledi.

Tüm bu olguların, söylemlerin gösterdiği bir gerçeklik vardır ki, ülkemiz üzerinde hakimiyet kurma yarışında, rekabetinde olan burjuvalar, kendilerini aklamak için her türlü yola, hakaretlere ve söylemlere sarılabilmektedirler.

"Denktaşların mali kaynağının yok edilmesi" cümlesi bile, kimlerin kimlerle ne amaçlı ilişkiler içerisinde bulunduğunun, "Buraları Boyacı'ya bırakacağımızı mı sandın" şeklindeki bir ifade de, bu memleketi kimlerin hangi amaçlarla "sevdiğinin", kimlerin birbirleriyle amansızca bir rekabet içerisinde olduklarının ve maksimum kar savaşının ne boyutlarda olduğunun net bir göstergesi değil mi?

Burjuva sömürü savaşımında bu tür kin saçan söylemler, dalgalanmalar, kabarmalar, köpürmeler, sakinleşmeler, demokrat görünüme bürünmeler olacağı, ama asıl amacın bu memleketi iligine, kemiğine kadar sömürmek olduğu gerçeğinin bir an bile akıldan çıkartılmamasının gerekliliğini bu son gerçekleşen olayda bir kez daha görmüş bulunmaktayız.

Sayfa 3'ten Devam

Neler oluyor neler?

Faşoların faşosu, Hitlerin iti, komünizm düşmanı, sonralarda Amerikan ve İngiliz'e satılmış Grivas adlı köpek NATO adına Kıbrıs yurtseverliği yaparken, onun karşısına Kıbrıslı Türk sağcı siyasetçileri çıkardılar. İngilizler. NATO. Denktaş o dönemi iyi bilir. Anlatsa da dinlesek!

Devran döndü ama. Dün Kıbrıslı Türk sağ siyasilerin uçak biletlerini kesip de BM'de nutuk attıranlar, bugünlerde Kıbrıslı Türk sol siyasilerin uçak biletlerini kesip sağda solda nutuk attırıyorlar.

O zamanlarda olduğu gibi, bugünlerde de Kıbrıslı Türkler, sözde temsilcileri üzerinden Kıbrıs'ın bağımsız bir Rum Cumhuriyeti haline gelmesini önlemek, onların İngiliz'e "defol" deme imkanlarını azaltmak için kullanılıyorlar. Tabii ki Kıbrıslı Rum burjuvazi ve Kilise iktidarda oldukça, onlar Yunanistan'la birlikte NATO çıkarlarına pek dokunmak istemezler. Ama, Kıbrıslı Rumlar saflarında Amerikan ve İngiliz düşmanlığı, Alman Faşizmi düşmanlığı iyi yerleşmiştir. Bağımsız olabilirlerse İngiliz'e "defol"u çekecek bir hükümet oluşturabilirler. Kıbrıslı Türkler ve onlar üzerinden Türkiye (veya tersi) kullanılarak bu ihtimal kontrol altında tutulmaktadır.

Papadopoulos'un rehini olmak kötü bir şey de, ondan da kötüsü Amerikan ve İngiliz'in rehini olmak. Türkiye'yi de onlara rehin etmek!

Galiba en iyisi KSP'nin dediği.

Bu memleket bizim.

Biz yöneteceğiz!

TELAŞA GEREK YOK! DEMOKRASİ VAR! İNSAN HAKLARI VAR!

Biz bu tür laflar ettiğimizde, emperyalizmi kovacağız falan dediğimizde, herkesi bir telaş alıyor. Hatta "gömülü silahları kazar çıkartırız haa" gibi laflar edip de ardında durmayan tipler bile telaşlanıyor.

Her halde beş parmak dağlarına çıkıp savaş başlat-acağımızı sanıyorlar.

Veya ümit ediyorlar ki öyle şeyler yapalım.

Yok be kardeşim. Telaşa gerek yok. Biz kaç defa dedik ve de ilan ettik. Demokrasiden ve de demokratik metotlardan şaşmayacağız diye! Biz malum olduğu üzere ettiği lafın ardında duran bir siyasetiz.

Bizim, devrimcileri, hatta ve hatta tüm halkımız tarafından desteklenseler de, halkımızla birlikte devrimcileri bu cani emperyalistlerle savaşa sürmeye hiç mi hiç niyetimiz yok. Yenileceğimiz bir savaşa niye girelim?

İyi ama bugünlerde tüm emperyalistler demokrasiden, insan haklarından dem vurmuyorlar mı? Aynen öyle! Üstüne üstlük, ve bugün, demokrasinin en tutarlı savunucuları olarak kuzeyde CTP'li yoldaşlarımız, güneyde AKEL'li yoldaşlarımız iktidarda değiller mi?

Aynen öyle.

O zaman?

O zaman, bizim emperyalizme karşı savaş çağrımız, gayet normal bir demokratik hakkımız olarak, tepelerden haykırabileceğimiz bir hak. Halkımız da bu çağrıya seçimlerde destek çıkarsa anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini kurmak en doğal hakkımızdır!

Bizim dediğimiz bundan ibaret! Bizim emperyalizme karşı birleşik cephe hükümeti iktidarı için çalışma yöntemimiz bundan ibaret.

O zaman!

O zaman şu soru akla geliyor. Nedir

bu güçsüzlük siyaseti? Ne demektir biz emperyalizmi yıkamayız? Kendimizi yönetemeyiz. AB demokrat değil mi kardeşim? Kıbrıs'ta, Kuzeyde ve de Güneyde demokrasi yok mu kardeşim? Siz demokrat değil misiniz kardeşim? Gelin hep birlikte, gayet demokratik bir şekilde emperyalizmi istemiyoruz diyelim. Seçimleri kazanalım. İktidara gelelim. Hem İngiliz üslerini, hem de tüm garantörleri Kıbrıs'tan dışlayalım. Hakkımız değil mi bunları istemek? Faşoların dernek açması haklarıdır da, bunları istemek hakkımız değil mi?

Tabii ki hakkımız. Bizim partimiz yıllardır bu hakkı kullanmakta. Hiç bir sorunla da karşılaşmadık bu hakkı kullandığımız için?? Niye? Çünkü demokrasi var kardeşim!

O zaman?

O zaman nedir bu illa AB'den çözüm dilenmek?

O zaman nedir bu emperyalizmi yıkamayız demek?

O zaman nedir bu kendimizi yönetemeyiz demek?

O zaman nedir bu bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti çağrımıza karşı çıkmak?

Kimsiniz siz yahu?

CTP'lileriyle, YBH'lileriyle, BKP'lileriyle, TKP'lileriyle, BDH'lileriyle, KTTO'cularıyla, Afrika'cılarıyla.....AKEL'cileriyle.

Kimsiniz siz Allah aşkına?

Demokratmısınız değil misiniz?

Demokratsanız demokratik hakkınızı niye kullanmazsınız?

Demokratik hakkınızı kullanmamakta kararlıysanız, sizin nereniz emperyalizm düşmanı?

Niye anti-emperyalist cephe için seferber olmazsınız!

Gerçekçi olalım baylar bayanlar!

Siz emperyalizme defol demek için tüm demokratik hak ve imkanlara sahip olduğumuz halde, onlara defol demek için ciddi bir siyasi programla halkımızın karşısına çıkmak istemeyen emperyalizm taraftarlarınsınız. Yani emperyalizm uşakları.

İyi ama, ya bir araya gelir de, anti-emperyalist cephe hükümeti programı temelinde seçimleri kazanırsak....

O Avrupalı, Amerikalı, Türkiye ve Yunanistanlı ve de hatta Kıbrıslı demokratlar bizi çiğ çiğ yerler değil mi?

Eğer bunu diyorsanız, o zaman da bunun ardında durun. Yahu siz ne tutarsız adamlarsınız!

Şimdi söyleyin bize. Bunu demek hakkımız değil mi?

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Referandum sonrası dönemde açık bir şekilde görülüyor ki, barış yanlısı kitlelerde büyük bir moral bozukluğu yaşanmaktadır.

Referandumdan büyük beklentisi olan demokrat kesimler, güneyden gelen "hayır" ile adeta soğuk bir düş almişcasına sersemlediler.

Son dört senedir yoğun bir şekilde süren ve son iki senede artarak devam eden kitlesel halk hareketi, birçok kişide gerek fiziki, gerekse psikolojik yorgunluk yarattı.

Geçenlerde Ledra Palace'da birkaç işçi ile Güney'deki sigorta sorunu hakkında söyleşi yapmaya gittiğimizde bunu daha açık bir şekilde farkettiler.

Seçim döneminde ve referandum öncesinde en ateşli ve siyasete ilgili kesim olan güneyde çalışan işçiler, şu an politikadan soğumuş, hatta nefret eder bir duruma gelmiş bulunuyorlar.

Bu toplumun büyük bir kısmında da benzerlik göstermekte.

24 Nisan Referandumu'na kadar büyük umutlara sahip kitleler, artık "Kimi başa getirsek aynı. Koltuğa her oturan halkı da, barışı da unutuyor!" demekte.

14 Aralık seçimlerinde meclis koltuklarına yerleşen sendika liderleri, bir yandan hükümetçilik yaparken, diğer yandan da sendikacılık yapmaya çalışıyorlar.

Kıbrıs Türk Toplumunu için muhalefet

yapma ve toplum dinamiklerini harekete geçirme noktasında tarihi bir öneme sahip KTÖS, nedeni anlaşılamayan bir şekilde Olağanüstü Genel Kurul yaparken, belki de tehdit olarak görülen son sivil toplum hareketi de dizginlenip uysallaştırılmaya çalışılıyor.

Bütün bunlar yaşanırken, insan biran oturup düşünme ihtiyacı hissediyor!

"Yahu bu memleketin hali nereye gidiyor?!"

Eskiden toplumumuzda en çok sorulan soru buydu:

"Nereye gidecek bu memleketin hali?!"

Ama son yıllarda, toplum olarak soru sorup ellerimizi havaya açmak yerine, farklı bir yöntem geliştirmiştik.

Ellerimizi havaya açıp beklemektense, ellerimize demokrasi meşalesini alıp, meydanlara çıkarmak ve avazımızın çıktığı kadar "Bu Memleket Bizim, Biz Yönetelim" diye haykırmak bizler için daha onurlu bir davranış halini almıştı.

Ve sanırım bu değişimdir ki, bazı kesimleri telaşlandırmış ve toplumsal muhalefeti öldürme planları yapmalarına neden olmuştur.

Çünkü bizler gibi onlar da farkındadırlar ki; bir toplumda, insanlar konuşmaya ve daha iyisi için mücadele etmeye başlamışlarsa, bu toplumda devrimci dinamikler de hızla gelişecektir.

Tarafınızı Alın

Hele hele bu toplumda bir grup marksist devrimci de mevcutsa, bu onlar için hayati bir tehliktir.

Tabii ki bazı kesimlerin toplumun karşısına çıkıp kendilerini en büyük devrimci olarak lanse etmelerine rejim tarafından fırsatlar tanınacaktır.

Çünkü toplumun gerçek istenci devrimci mücadele yönündedir. Bu kesimlere düşen de toplumun devrimci taleplerini yok etmek için, sözde devrimci gözüküp "devrimcilerin statükoculardan" farklarının olmadığını ispatlamaktır!!!

Yani toplum, "Al birini, vur ötekisine!" demelidir.

Yani toplum, devrimciliğin sadece ve sadece siyasilerin toplumu yönetmek için yaptıkları lafazanlıktan başka birşey olmadığını düşünmelidir!

Rejim, belki bir müddet kendini devrimci diye addeden partilerin yükselmesine izin vermeli, "devrimcilerin statükoculardan farklı olmadığı" safatasının toplum tarafından deneyim edilmesi sağlanıp bu partilere olan inancın sarsılması sağlanmalıdır ve böylece devran dönmeli sistem sürmelidir.

Bu şimdiye kadar genellikle böyle olmuştur. Ama kimi zaman, devrimciliği toplumu gütmek için değil, ileriye taşımak için sahiplenilenler ortaya çıkmışlar ve devrimciliği pratiğe dökerek ortaya sosyalist devrimleri çıkarmışlardır.

Şimdi bizler oturup düşünmeliyiz. Birilerinin bizi güdüp umutsuzluğa ve dağınıklığa itmelerine fırsat mı vereceğiz?

Yoksa gerçek bir devrimci gibi örgütlü mücadeleyi yükseltip, bu sömürü çarklarını yerle bir mi edeceğiz?

Kimse çıkıp da "Burası Kıbrıs, burda devrim mevrin olmaz!" demesin.

Deme niyeti olan varsa da, yerini sömürenlerin saflarında alsın.

Çünkü devrimci mücadeleyi küçümseyip sömürüye hizmet edenlerin, sömürenlerden başka kimseye faydası dokunamaz.

Topluma, işçi sınıfına hizmet etmek isteyenlerse, sömürsüz ve eşit bir gelecek için ellerini taşın altına koymaya hazırlansın.

Belki taşı yalnız başına kaldırmaya kalkarsan, ellerin ezilebilir, ama birlikte ve örgütlü olursak, bu evrende kaldıramayacağımız taş yoktur!

Yeter ki ezilen ve sömürülen çoğunluk, ezen ve sömüren azınlığa karşı birlik olsun!

Unutmayın bu koşullarda tarafsızlık, güçlünden yana olmak demektir.

Sömüren azınlığın elinden güçlerini almak, sömürülen çoğunluğun yanında tarafınızı almakla mümkündür!

İstanbul'da "NATO'ya DUR DE!" Eylemleri

NATO'nun İstanbul toplantısı için yollar, mahalleler ve bölgeler polis tarafından kapatıldı.

Neden?

İnsanlığı kana boğmak amacıyla yapılmış olan NATO toplantısını durdurmak için barış ve demokrasi güçleri aylar

öncesinden harekete geçtiler. Türkiye'nin dörtbir yanında NATO'ya karşı eylemler düzenlediler ve 27-29 Haziran'da

yapılan İstanbul toplantısında NATO emperyalistlerine onların siyasetleri hakkında ne düşündüklerini değişik şekilde ifade etmeye başladılar.

Haziran ayı boyunca zirve zamanı yaklaştıkça eylemler artarak devam etti. Çeşitli grupların yaptıkları sokak gösterileri ve bombalı eylemler NATO toplantısını ilk gündem haline getirdi. Dünyanın çeşitli yerlerinden gelen ajan ve sivil polislerin yarattığı baskılar yaşamı çekilmez hale getirdi. 27-28-29 Haziran ise her bakımdan doruk noktasıydı. Üç gün boyunca irili ufaklı onlarca eylem düzenlendi, yollar kapatıldı, deniz seferleri iptal edildi. Polis Beyoğlu, Şişli ve Beşiktaş başta olmak üzere tüm İstanbul'u ablukaya aldı.

27 Haziran

Pazar:

NATO Karşısı Birlik, İşgale Karşı Komiteler, Barış Adalet Koalisyonu, sendikalar ve odaların düzenlediği "NATO'ya karşı büyük buluşma" mitingi yaklaşık 80 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Kadıköy'deki miting alanına 3 ayrı koldan akan eylemciler, sabah saatlerinde kamu otobüslerinin seferden çektilmesi yüzünden ulaşımda zorluklar yaşadılar. Ancak 11:00 sularında kortejlerin yürüyüş güzergahları ve Kadıköy alanı neredeyse tamamen dolduruldu.

"İstanbul NATO'ya Mezar Olacak!", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi!", "ABD Ortadoğu'dan Defol!", "Kahrolsun ABD İşbirlikçi AKP!" sloganlarının alana damgasını vurduğu mitinge ağırlıklı olarak genç eylemciler katıldı. Sendikaların katılımı ise sembolik düzeyde oldu. Genç katılımcıların coşku ve öfkesi, mitingin ruh halini gösteriyordu.

Alan öğle saatlerine doğru hala dolmaya devam ettiği için miting organi-

zatörleri başlamak zorunda olduklarını duyurdular ve konuşmacılara sözü verdiler. DİSK, KESK, Hak-İş başkanları konuşmacılar arasında idi.

Sendikalar ABD zulmüne ve zirvenin amaçladıklarına değinirken işçileri NATO'ya karşı grev yapmaya çağırma- maları dikkati

çektir. Türk-İş miting düzenleyicileri arasında yer almadığı halde, ona bağlı Petrol-İş, TÜMTİS, Deri-İş, Belediye-İş, TEKSİF mitinge katıldılar.

28 Haziran -Toplantının 1. Günü: NATO toplantısına karşı eyleme hazırlanan eylemciler, 27 Haziran akşamını Okmeydanı Fatma Girik Parkı'nda geçirdi. Akşam yemeğinin ardından halaylar ve türkülerle eşlik eden NATO karşıtları, sloganlarla parkı eylem alanına çevirdiler.

Okmeydanı halkı, parkta geceleyen eylemcilere battaniyeler, döşekler ve yiyecek getirerek destek sundu. Müzik gruplarının dinletisini yoğun bir ilgiyle karşılayan Okmeydanı emekçileri

balkonlara çıkarak ve parka gelerek grupları dinlediler. Halk, gece 12'ye kadar süren etkinlikleri oldukça sıcak karşıladı.

28 Haziran sabahı Okmeydanı'ndan yürüyüşe geçen 700 kişilik kitle, ana caddeye vardığında 2 bini aşmıştı. Göstericiler Okmeydanı'nın ana caddesi- ni trafiğe kapatarak Mecidiyeköy'e doğru yürüyüşe geçtiklerinde polis barikadı ile karşılaştılar. Polis gösteriyi dağıtmak isteyince eylemcilerle polis arasında çatışma çıktı. NATO karşıt-

ları taş ve sopalarla polise karşı koyarak, ana cadde üzerine barikat kurdular. Polisin gaz bombalarına rağmen, NATO karşıtlarının direnişi Okmeydanı sokaklarına çekilerek uzun süre devam etti.

Bin kişilik bir başka grup, Darülaceze'nin yanındaki caddeye barikat kurdu. Bu barikadın önünde polisle göstericiler arasında taşlı, sopalı, molotoflu çatışma bir saat kadar sürdü. Burada bulunan arabalar ters çevrilerek barikat oluşturuldu.

Okmeydanı'nın ana caddesini ve Darülaceze'nin arkasındaki caddeyi barikatlarla kapatan NATO karşıtları, ana cadde üzerinde çevik kuvvet polislerini dağıttılar. NATO karşıtları, polisin

saldırısını molotof kokteylleri, taşlar ve sopalarla yanıtladılar. Eylemcilerin şiddetli direnişi karşısında dağılıp geri çekilmek zorunda kalan polis, sonra yeniden kuvvetlerini toplayarak saldırıya geçti. Çatışmalar, Okmeydanı'nın girişinden ara sokak-

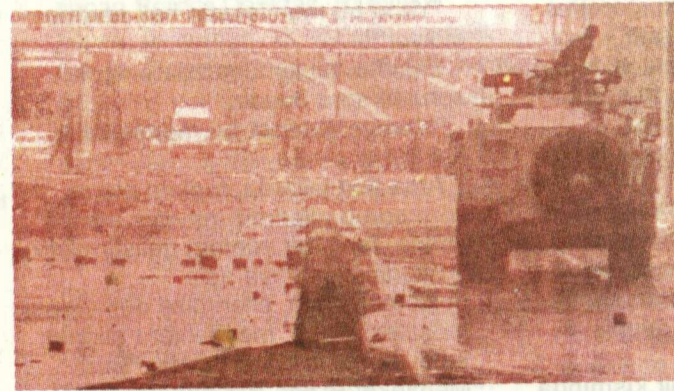
larına doğru yayılarak bir saati aşkın devam etti. Birçok mahalle sakinleri balkonlardan göstericileri polislerin yığılması hakkında uyarımları dikkat çekti.

Eylemcilerin oluşturduğu "eldiven grubu", iş eldivenleriyle gaz bombalarını geri fırlatırken, "sapan grubu" polise fırlattığı taşlarla polisin ilerlemesini uzun süre engelledi. Eylemcilerin birçoğunun gaz maskesi takmış olması dikkat çeken bir diğer noktaydı.

Aynı saatlerde Boğaziçi Köprüsü'ne gelen Greenpeace üyesi 11 Kişiden 4'ü kendini NATO'nun sahip olduğu

nükleer silahlara karşı hazırladıkları pankartla birlikte çelik halatla köprüden aşağı sarkıtırken, diğer eylemciler kendilerini köprü halatına zincirledi. Köprüden aşağıya sarkan 4 Greenpeace üyesi polisi uzun süre oyaladı.

Saat 13.00'de ise Unkapanı'nda KESK'in çağrısıyla buluşan bir grup polisle yapılan pazarlık sonrasında toplantı vadisinin tersi yönüne doğru yürüyüşe geçti. Grup polisle yaşanan birkaç gerginliğe rağmen Saraçhane Parkı'nda yapılan basın açıklamasının ardından olaysız biçimde dağıldı.

29 Haziran -Toplantının 2. Günü: Galatasaray Lisesi önünde toplanan 800 kişilik NATO karşıtı, basın açıklamasından sonra TÜYAP'a doğru

yürümeye başladı. Polis yürüyüşe gaz bombalarıyla saldırdı. Eylemden sonra Galatasaray yoğun bir polis ablukasına alındı. İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi de saat 13:00'te Galatasaray Postanesi önünde bir eylem gerçekleştirdi. 20 kişinin katıldığı açıklamada

bir önceki gün yapılan eylemde yaralananların fotoğrafları taşındı. Ardından Başbakan Tayyip Erdoğan'a yazılan protesto mektubu postaneden yollandı.

İbret verici yaklaşım:

İstanbul'daki NATO karşıtı eylemleri değerlendiren CTP'li Süha Dürü, CTP liderliğinin NATO'ya karşı tutumunu özetler nitelikteydi.

"NATO'ya hayır, AB'ye hayır, Bush'a hayır, Erdoğan'a hayır. Var mı bu halkın önüne koyabileceğiniz başka bir dünya düzeniniz. Savaşları, haksızlığı, emperyalizmi, NATO'yu, kimyasal silahları... Böyle, şiddet kullanarak protesto edecekseniz... Size söyleyecek bir tek sözümüz var. Size de hayır."

Süha Dürü-YeniDüzen, 3 Temmuz 2004.

NATO

Toplantısının ardından bir basın açıklaması yapan NATO üyeleri gelecek dönemde neler yapacaklarını utanmadan açıkladılar. NATO'nun, Afganistan'da faaliyetlerini Kabil'in dışına da taşıyacağını açıklaması, o bölgede NATO'nun ne kadar ciddi

sorunlarla karşı karşıya kaldığını ve başarısız olduğunu gösteriyor. İkinci olarak, NATO üyesi ülkelerin ABD emperyalistlerinin Büyük Ortadoğu Projesi'nin uygulanmasında ABD emperyalizmi ile beraber çalışacağını açıklaması ABD emperyalistlerinin dünyanın "efendisi" konumunu yenile-

di. Üçüncü olarak, NATO üyesi emperyalistlerin Irak'ta rol almaları kararlaştırıldı. Ancak bu rollerin asker ve polis eğitimleri ile kısıtlanması NATO emperyalistleri arasındaki görüş farklılıklarının boyutunu gösteriyor. Basına yansıyan haberlerde TC hükümetinin Irak

polisinin eğitiminde aktif rol alacağı dikkati çekti. NATO askerleri yerine AB askerlerinin Bosna'da görev almaları AB ile ABD emperyalistleri arasındaki pazarlığın boyutunu gösteriyor.

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Temmuz 2004, Yıl:1 Sayı:5 KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıbrıs'taki askeri güçler ve üsler hakkında gençler ne düşünüyor?

26 Haziran 2004 tarihinde Lefkoşa'da gerçekleştirilen NATO karşıtı eylemin öncesinde, eylem için toplanmış gençlerden bazılarına şu soruyu yönelttik:

Sosyalist Gençlik: Kıbrıs'taki askeri güçler ve üsler hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Altta, sorumuza cevap veren gençlerin düşüncelerini yayınlıyoruz:

Abdullah: Yabancı üslerin Kıbrıs üzerinde bulunmalarının, bugün gerçekleştireceğimiz NATO eylemiyle büyük bir bağı vardır. Bugün üslerin amacı, Kıbrıs'ı bir uçak gemisi gibi kullanmak, ada üzerinden masum halklar üzerine her türlü kirliliği politikalarını gerçekleştirmektir. Ve ben, bir BKP üyesi olarak buna karşıyım. Bu üslerin kaldırılmasından, tam bağımsız, anti-emperyalist Kıbrıs'tan yanayım.

İsmi vermek istemeyen bir genç: Sadece Kıbrıs'taki değil, dünyanın neresinde olursa olsun, Kıbrıs'ta da, dünyanın hiçbir yerinde emperyalist güçleri istemiyoruz. Yani, halkların kendi iç bağımsızlıklarını harekete geçirebildikleri, uluslararası alanda eşitliğe dayalı toplumlar istiyoruz.

Adem: Kıbrıs, NATO ve benzeri ülkelerin çıkarları için kullanılacak bir üs değildir. Tam bağımsız bir Kıbrıs için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Tam bir kaos durumundayız. Adamız ikiye bölünmüş durumdadır. Bunun sorumluları Amerika ve İngiltere'dir. 1960 Anayasası'nda elde ettikleri üslerden dolayı adamızı kullanmaya devam etmektedirler.

Nazen: Kıbrıs'ın son 30-40 yılının bu şekilde geçmesinin, Kıbrıs halklarının bunca eziyet çekmesinin, bu yabancı üsler ve güçlerden dolayı olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla, güçlerimizi o üslere ve güçlere karşı birleştirmek zorundayız.

Hediye: Bence tümünün gitmesi lazım. Çünkü ancak o zaman tam olarak bağımsız olabiliriz. Toprak bütünlüğü olmayan bir ülke tam olarak bağımsız olamaz ve bu üsler de bizim toprak bütünlüğümüzü bozuyor. Bu benim düşüncem.

Ahmet: Hepsinin buradan teker teker çıkmasını istiyorum. Ne kadar sömüren güç varsa, Amerika'dan NATO'suna. Yeter ki Kıbrıs sömürsüz bir ülke olsun ve barış içinde yaşasın.

Derviş: Bence, Kıbrıs'ta var olan bütün yabancı güçlerin, tabi bunun içerisine Türkiye, Yunanistan, İngiltere ve BM de dahil olmak üzere hepsinin bir an önce ülkemizi terk etmesi gereklidir.

Benim istediğim budur. Ve bunu da becerebileceğimize inanıyorum.

KIVILCIM

NATO EYLEMİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Geçen sayımızda gençler üzerine serpilmeye çalışılan ölü toprağını reddetmemiz ve tepkiselliğimizi, eleştirilerimizi korkmadan sergilememiz gerektiğini belirtmiştik.

Haklı da çıktık...

26 Haziran'da KSP Gençlik Birimi, TKP GK, BKGH, Baraka Kültür Merkezi, YBH Gençlik ve Güney Kıbrıs'tan İşçi Demokrasisi ve Ekoloji ve Çevre Örgütleri Federasyonu İstanbul'da gerçekleştirilen NATO zirvesine karşı bir protesto gösterisi düzenlediğinde, eyleme katılan gençlerin sayıca azlığı ve genel olarak da gençlerin bu türde bir eyleme olan ilgisizliği, bir önceki sayımızda ne kadar haklı olduğumuzu kanıtladı.

Özellikle kendini "sosyalist" ilan eden CTP ile barışın ve demokrasinin sesi olduğunu söylemeye hala daha devam edebilen anti-demokratların partisi BDH, NATO karşıtı eylemde neredeydiler?

Eyleme katılan diğer örgütlerin insanları neredeydiler?

Neden böylesi bir eylem 30-40 kişilik bir kitleyle gerçekleştirilmişti?

Barış mitingleri döneminde en önde binlerle yürüyen gençlik kitleleri şimdi neredeydiler?

Tüm bu sorular aklımıza takıldı.

Çözümünü de kolayca bulduk.

Burada en büyük sorun yine o gençlerin örgütlerindedir.

O gençlere yanlış verilen ya da istenerek verilmeyen politik eğitimidir.

Emperyalizme karşı çıkamayan, böylesi bir gösteride bulunmayı bile hükümetçilik planlarını olumsuz etkileyebileceği için aklının ucundan geçiremeyen şahane "sosyalist" ya da "Avrupalı sosyal demokrat"lar neredesiniz?

Dünyanın dört bir yanını kana, vahşete bulayanların ülkemize bağımsızlık, demokrasi, refah getireceğini düşünenlerin, politikalarını, örgütlenmelerini, gençlerine, kitlelerine verdikleri eğitimleri emperyalizme zarar vermeden gerçekleştirmeye çalışanların geldikleri nokta, insanlık düşmanı suç işleyen NATO'yu, Amerikan emperyalizmini protesto etmeme ve buna bağlı olarak onların hayvanlıklarını desteklemek noktasıdır!

Bu işte bir ara yol yoktur!

Ya emperyalizme karşısınız, ya da değilsiniz!

Karar verin artık ey gençlik!

Kim, kime, hangi amaçlarla, nasıl hizmet ediyor???

En azından şu soruyu düşünelim;

İnsanlığa düşman olanlara kimler, neden karşı çıkmıyor, protesto etmiyor, örgütlenmiyor ve neden böylesi bir eylem 30-40 kişilik bir kitleyle yapılıyor???

Elbette, sadece "kırk yılda bir" yapılan bir eyleme katılmak da anti-emperyalistliğin kanıtı olmuyor.

Eylemde sergilenen NATO karşıtı ve anti-emperyalist duruşun partilerimizde, örgütlerimizde yer etmesi, politikalarımızın, programımızın temelini oluşturması gerekmektedir.

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

NATO insanlık düşmanı suç işleyen emperyalist bir terör örgütü olmasaydı, bu kadar büyük eylemlerle karşılaşır bu kadar "güvenlik" tedbiri alır mıydı?

Polemik

"Sosyalist" CTP küçük hesaplarla hükümetçilik oynamaya devam etsin. Kıbrıs'ın bağımsızlığı için de KSP canla başla çalışadursun. Bakalım tarih kimi haklı çıkaracak.

Üniversite Günlüğü

- "ÖSS bitti, hangi bölümde okuyacaksın?"
- " Ne istediğimi ben de bilmiyorum, bakacağız artık."
İşte kapitalizmin eğitim sistemi! Bize gelecek vaat etmiyorlar!

SİNİR KÜPÜ

1- NATO eylemlerinde otobüste patlayan bomba belki de o gün NATO eylemine gelecek insanları öldürdü! Birşey diyemiyorum artık!!!

2- Talat Afrika'dan, Afrika işgal generallerinden, o bundan, şu şundan özür dilemeliymiş... Bir özür dileme furçasıdır gidiyor memlekette. Aslında bunların hepsinin Kıbrıs halkından özür dileyip çekip gitmeleri lazım!!!

3- BDH, DP ile koalisyon yaptığında ilkeli, CTP yaptığında ilkesiz, yahu, hanginiz ilkeli hanginiz ilkesiz?!! Küçük çıkar hesapları, işinize geldiğinde ilkelilik, işinize gelmediğinde ilkesizlik... Herşey çorba oldu belasını versin!!!

4- Polis, Kuzey'deki NATO karşıtı eyleme Rumların katılmasına izin vermedi! Emperyalizmi tehdit etmeyen Annan Planı yanlısı eyleme Rumlar katıldığında hiçbir hukuki sorun yok, NATO karşıtı eylemde maşallah bütün hukuk kuralları devrede! İşte, kim, kime, nasıl bekçilik yapıyor görelim!!!

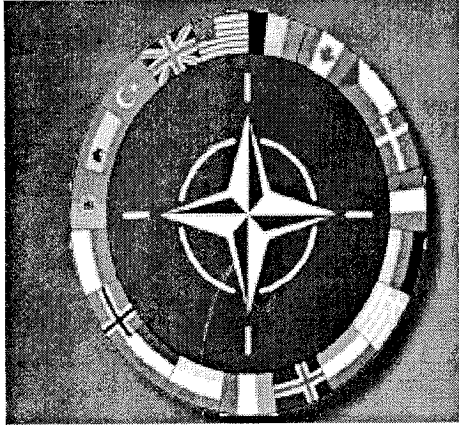
Fotokomik:

Yoldaş

Evrin E.

AB VE NATO

AB ve NATO diye başladığım yazımı anlamak için yukarıdaki resmi iyi incelemeniz gerekir. Çünkü bu yazının içindeki bazı sorular o resim-

den cevaplanabilir. Bugün AB ile NATO'nun ne alakası var diyor-sanız, bu yazıyı iyi okumanız ve anlamanız gereklidir.

Avrupa Birliği'nin "barış projesi" olduğunu söyleyenler var. Çoğumuz da öyle kabul ediyoruz. Böyle kabul edince de şu soruları sorma ihtiyacı duyuyorum:

- Barış ne demektir ?
- Emperyalizm ile barış gelir mi ?
- NATO emperyalist bir silah değil mi ?

Bu sorularımı aklınızdan cevap-layın.

Ve devam edelim...

NATO'nun içinde kaç tane Avrupa Birliği'ne üye ülke ve kaç tane de Avrupa Birliği ağır topu vardır? Yani söz sahibi, AB kurucusu olanları düşünün, bir de NATO'nun içindeki en büyük saldırgan, emperyalist

ABD'nin bulunduğunu düşünelim. ABD'nin dünya barışına sağladığı 'barış görüntülerini' günlerce tele-vizyonların karşısında izledik ve gazetelerden okuduk. ABD gibi saldırgan emperyalist bir ülke ile aynı örgütte bulunan bir 'barış topluluğu ülkesi' ne kadar barışsever olabilir ve ne kadar gerçek barışa bizi ulaştırabilir. AB'nin ne kadar güzel boyanmış olsa da emperyalist bir topluluk olduğunu size daha önceki yazılarımda anlatmıştım. Bu yüzden Kıbrıs'ta ve dünyada oluşabilecek barış ortamının ne AB ne de ABD ile oluşamayacağını bilmek gerekir. Bu yüzden AB'yi desteklerken iki kere düşünüp bu olayları yorumlamamız gerekmektedir. AB'nin de boyalı emperyalist olduğunu göreceksiniz. Diğer ülkelere saldıran, halklarını ezen, sömüren devletlerin kendi-lerinin bize barış getireceğini nasıl düşünebiliriz...

Bu yüzden Kıbrıs'ta ve bütün dünyada barış için anti-emperyalist birleşik cephenin oluşması için örgütlenmemiz gerekmektedir. Yurdumuzu İngiliz üslerinden, ABD, AB oyunlarından kurtaralım ve gerçek bir barışa adım atalım. Bugün bizi bu duruma düşürenlerle değil, bizim gibi ezilenlerle işbirliği yapalım. Bu yüzden bir kez daha söylüyorum : Çözüm istiyorsak önce-likle anti-emperyalist bir çalışma ile geleceğini bilelim. Emperyalizmin esiri olmayalım. Daha yaşanabilir bir ülke yaratalım. İşçinin, emekçinin hakkını savunalım.

Yazımı bitirirken, sizinle Grup Yorum'un mısralarını paylaşmak istiyorum.

BÜTÜN DÜNYA HALKLARI
KARDEŞTİR!
DİN, KÜLTÜR, RENK DEĞİL
EMEYİ YÜCEDİR!

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 11

Feodal Üretim Tarzı- III

Sermayenin ilkel birikimi; kapitalizmin oluşmasının koşullarını hazırladı. Küçük üreticilerin-köylülerin ve zanaatkarların- dev kitlelerinin ellerinden üretim araçları alındı. Büyük toprak sahipleri, tüccarlar ve tefecilerin ellerinde biriken büyük para zenginlikleri köylülerin toprak ve araziden zorla kovulması, sömürge ticareti, vergiler ve köle ticareti yoluyla yaratıldı. Bu şekilde kapitalist toplumun ana sınıflarının - ücretli işçiler ve kapitalistler- oluşması hızlandırıldı. Feodal toplumun bağrında kapitalist formasyonların az çok hazır biçimleri büyüdü ve olgunlaştı.

Feodalizmin üretim ilişkileri , serf köylülerin özgür olmayan emeğinin düşük üretkenliği ve lonca kısıtlamaları, üretici güçlerin daha da gelişmesine ayak bağı oldular. Serf köylülerin ayaklanmaları, feodal düzeni sarstı ve serfliğinin ortadan kaldırılmasına yol açtı. Feodalizmi yıkma mücadelesinin başına burjuvazi geçti. Köylülerin feodal beylere karşı mücadelesinden, iktidarı ele geçirmek için yararlandı. Burjuva devrimleri, feodal düzeni ortadan kaldırdılar ve kapitalizmin egemenliğini kurdular, üretici güçlerin özgürce gelişmesinin yolunu açtılar.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.